

DOM

afsagt den 3. februar 2020

Rettens nr. 4994/2019
Politiets nr. 4100-74121-00004-19

Anklagemyndigheden

mod

T
født den ...
P.t. Arresten i ...

T1
født den ...
P.t. Arresten i ...

T2
født den ...
P.t. Arresten i ...

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 18. november 2019.

T, T1, T2, T3 og T4 er tiltalt for overtrædelse af

1.
T

straffelovens § 245, stk. 1, mishandling, ved i perioden fra 2015 til den 28. januar 2016 på adresserne X-vej ... i Y-by og Z-vej ... i Y-by adskillige gange, herunder i perioder dagligt, at have slået A i hovedet og på kroppen som led i afstraffelse,

2.
T

straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, voldtægt, ved i perioden fra 2015 til den 28. januar 2016 på X-vej ... i Y-by og Z-vej ... i Y-by ved vold og trussel om vold i mindst to tilfælde at have tiltvunget sig samleje med A, idet tiltalte blandt andet trak A ind i soveværelset, hvor han skubbede A omkuld på sengen og trak As bukser af, hvorefter tiltalte gennemførte samleje med A, alt imens tiltalte fastholdt As arme,

3.
T

straffelovens § 261, stk. 1, frihedsberøvelse, ved i perioden fra 2015 til den 28. januar 2016 på adresserne X-vej ... i Y-by og Z-vej ... i Y-by i mindst to tilfælde at have berøvet A friheden, idet tiltalte låste A inde i soveværelset natten over,

4.
T

straffelovens 260, stk. 1, ulovlig tvang, ved i perioden fra 2015 til den 28. januar 2016 på adresserne X-vej ... i Y-by og Z-vej ... i Y-by ved vold eller trussel om vold at have tvunget A til at gøre, tåle eller undlade noget, idet tiltalte under den i situationen liggende trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold, jf. det i forhold 1-3 anførte, flere gange tvang A til at undlade at pleje social omgang med venner og familie,

5.
T

straffelovens § 245, stk. 1, vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter og mishandling, ved i perioden fra juni 2017 til januar 2019 på adressen R-vej ... i S-by adskillige gange, herunder i perioder dagligt, at have slået B i hovedet og på kroppen, herunder også med en geværkolbe, flere gange at have kastet B mod en væg, flere gange, herunder også på tæt afstand, at have affyret skud med en softgun mod B, hvilke skud ramte B på kroppen, ligesom tiltalte hindrede B adgang til mad, herunder mad og drikke af forsvarlig ernærings-mæssig mængde og kvalitet, hvorved B led et betydeligt vægttab,

6.
T

straffelovens § 266, trusler, ved på et ikke nærmere angivet tidspunkt i perioden fra juni 2017 til januar 2019 på adressen R-vej ... i S-by at have sigtet på B med et ladt luftgevær, imens tiltalte udtalte: *"Er du klar? Nu synger det på sidste vers. Jeg har fået nok nu. Nu dør du."* eller lignende udtalelser, hvilket var egnet til at fremkalde alvorlig frygt for Bs liv, helbred eller velfærd,

7.
T

straffelovens § 123, vidnetrusler, ved på ikke nærmere angivet tidspunkter i perioden fra juni 2017 til 17. marts 2019 på adresserne R-vej ... i S-by, U-vej ... i S-by samt V-vej ... i Æ-by med trussel om vold flere gange at have forulempet B i anledning af hendes forventede forklaring til politiet eller i retten om det i forhold 5-16 passerede, idet tiltalte truede med at slå B ihjel, hvis hun på nogen måde gav oplysninger om deres forhold videre til enten myndighederne eller naboerne, ligesom tiltalte til B udtalte:

- *"Jeg slår dig ihjel, hvis du går over til naboerne. Jeg flækker dit ansigt, og jeg flejner på dig"* eller lignende udtalelser samt
- *"Hvis du laver den mindste ballade, så brækker jeg nakken på dig"*

eller lignende udtalelser

forud for hjemmebesøg fra kommunen, alt hvilket var egnet til at fremkalde alvorlig frygt for Bs liv, helbred eller velfærd,

8.
T

straffelovens 260, stk. 1, ulovlig tvang, ved i perioden fra juni 2017 til 17. marts 2019 på adresserne R-vej ... i S-by, U-vej ... i S-by samt V-vej ... i Æ-by ved vold eller trussel om vold at have tvunget B til at gøre, tåle eller undlade noget, idet tiltalte under den i situationen liggende trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold, jf. det i forhold 5-16 anførte, tvang B til at:

- undlade at pleje social omgang med venner og familie samt
- undlade at anskaffe sig en mobiltelefon,

9.
T

straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, samt § 225, jf. § 216, stk. 1, nr. 1, voldtægt og gennemtvingelse af andet seksuelt forhold end samleje, ved i perioden fra efteråret 2018 til den 17. marts 2019 på adresserne R-vej ... i S-by, U-vej ... i S-by samt V-vej ... i Æ-by ved vold eller trussel om vold at have tiltvunget sig samleje og andet seksuelt forhold end samleje med B, idet tiltalte under den i situationen liggende trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold, jf. det i forhold 5-16 anførte, flere gange gennemførte samleje med B, ligesom tiltalte flere gange formåede B til at sutte på hans lem til sædafgang, hvorefter han tvang B til at sluge sæden,

10.
T

straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, røveri, ved i perioden fra november 2017 til februar 2019 for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding ved vold eller trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold at have frataget B 166.400 kr., idet T under den i situationen liggende trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold, jf. det i forhold 5-12 anførte, hver måned tvang B til at hæve den netop udbetalte indkomst i hæveautomater i Y-by og omegn og herefter udlevere pengene til T,

11.
T
T1
T2
T4

straffelovens § 245, stk. 1, vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter og mishandling, ved i perioden fra januar 2019 til den 28. februar 2019, for så vidt angår tiltalte T4 dog i perioden fra ultimo januar 2019 til 26. februar 2019, på adressen U-vej ... i S-by i forening, adskillige gange, herunder i perioder dagligt, at have slået B i hovedet og på kroppen,

herunder 1 gang med hundelegetøj, flere gange at have trukket den siddende og/eller liggende B rundt i boligen i en line med et hundehalsbånd om halsen, at have taget kvælertag på B, flere gange at have opildnet hunden "C" til at angribe B, hvorefter hunden bed B, ligesom de tiltalte hindrede B adgang til mad, herunder mad og drikke af forsvarlig ernæringsmæssig mængde og kvalitet, hvorved B forblev i underernæret tilstand,

12.
T
T1
T2
T4

straffelovens 260, stk. 1, ulovlig tvang, ved i perioden fra januar 2019 til den 28. februar 2019, for så vidt angår tiltalte T4 dog i perioden fra ultimo januar 2019 til 26. februar 2019, på adressen U-vej ... i S-by i forening ved vold eller trussel om vold at have tvunget B til at gøre, tåle eller undlade noget, idet de tiltalte under den i situationen liggende trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold, jf. det i forhold 5-12 anførte, tvang B til at sove på gulvet uden madras, periodevis tvang B til at besørge udendørs, ligesom de tiltalte periodevis tvang B til at undlade at anvende toiletpapir, efter at hun havde besørget,

13.
T
T1
T2
T3

straffelovens § 245, stk. 1, vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter og mishandling, ved i perioden fra 1. marts 2019 til den 17. marts 2019, for så vidt angår tiltalte T3 dog ca. i perioden fra 7. marts 2019 til den 17. marts 2019, på adressen V-vej ... i Æ-by i forening, adskillige gange, herunder i perioder dagligt, at have slået B i hovedet og på kroppen, flere gange at have sparket den siddende og/eller liggende B på kroppen, flere gange at have slået B på kroppen med en træpersienne, at have taget kvælertag på B, flere gange at have opildnet hunden "C" til at angribe B, hvorefter hunden bed B, ligesom de tiltalte hindrede Bs adgang til mad, herunder mad og drikke af forsvarlig ernæringsmæssig mængde og kvalitet, hvorved B forblev i underernæret tilstand,

14.
T
T1
T2
T3

straffelovens § 261, stk. 2, langvarig frihedsberøvelse, ved i perioden fra 1. marts 2019 til den 17. marts 2019, for så vidt angår tiltalte T3 dog ca. i perioden fra 7. marts 2019 til den 17. marts 2019, på adressen V-vej ... i Æ-by i forening langvarigt at have berøvet B friheden, idet de tiltalte ved vold og den i situationen liggende trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold, jf. det i forhold 5-13 anførte, forhindrede B i at forlade matriklen, ligesom de tiltalte ved en enkelt episode låste B inde på toilettet i 2-3 timer,

15.

T

straffelovens § 266, trusler, ved på ikke nærmere angivet tidspunkt i perioden 1. marts 2019 til den 17. marts 2019 på adressen V-vej ... i Æ-by efter netop at have udøvet vold mod B at have holdt en softgun mod tindingen på B, imens tiltalte udtalte: *"Er du færdig?"* eller lignende, hvorefter tiltalte trykkede på aftrækkeren, hvilket var egnet til at fremkalde alvorlig frygt for Bs liv, helbred eller velfærd,

16.

T

T1

T2

T3

straffelovens 260, stk. 1, ulovlig tvang, ved i perioden fra 1. marts 2019 til den 17. marts 2019, for så vidt angår tiltalte T3 dog ca. i perioden fra 7. marts 2019 til den 17. marts 2019, på adressen V-vej ... i Æ-by i forening ved vold eller trussel om vold at have tvunget B til at gøre, tåle eller undlade noget, idet de tiltalte under den i situationen liggende trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold, jf. det i forhold 5-15 anførte,

- dagligt tvang B til at sidde på gulvet i entreen uden underlag,
- tvang B til at sove på gulvet ved siden af hundekurven om natten uden underlag,
- flere gange dagligt tvang B til at lufte hunden "C" i haven,

17.

T

T1

T2

T4

straffelovens § 291, stk. 2, hærværk af betydeligt omfang, ved på et ikke nærmere angivet tidspunkt forud for den 28. februar 2019 på adressen U-vej... i S-by i forening at have begået hærværk, idet de tiltalte brækkede dele af lofterne ned, brækkede dele af gulvet op, hev dele af tapetet af, ødelagde flere skabe og døre, ligesom de tiltalte skrev med tusch på flere af husets vægge, alt hvorved der skete skade for ca. 25.000 kr.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om straf.

Tiltalte T har nægtet sig skyldig i forhold 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 14 og 15, erkendt sig delvis skyldig i forhold 11, 13 og 16 og erkendt sig skyldig i forhold 17.

Tiltalte T1 har nægtet sig skyldig i forhold 12, 14 og 16, erkendt sig delvis skyldig i forhold 11 og 13 og erkendt sig skyldig i forhold 17.

Tiltalte T2 har nægtet sig skyldig i forhold 12, 14, 16 og 17 og erkendt sig delvis skyldig i forhold 11 og 13.

Tiltalte T3 har nægtet sig skyldig i forhold 13, 14 og 16.

Tiltalte T4 har nægtet sig skyldig i forhold 12 og 17 og erkendt sig delvis skyldig i forhold 11.

Advokat Rikke Wagenblast Sørensen har på vegne af A nedlagt påstand om, at tiltalte T skal betale tortgodtgørelse på 80.000 kr.

Tiltalte T har bestridt såvel pligten til at betale godtgørelse som kravets størrelse.

Advokat Keld Frederiksen har på vegne af B nedlagt påstand om, at tiltalte T skal betale tortgodtgørelse med 300.000 kr., hvoraf 30.000 kr. skal betales in solidum med de tiltalte T1, T2 og T4, og 40.000 kr. skal betales in solidum med de tiltalte T1, T2 og T3.

Herudover har advokat Keld Frederiksen på vegne B nedlagt påstand om, at tiltalte T skal betale erstatning på 166.400 kr. (vedrørende forhold 10), og at alle de tiltalte in solidum skal betale svie- og smertegodtgørelse på 615 kr. og tingsskadeerstatning på 1.200 kr. vedrørende ødelagt tøj og ødelagte briller.

Tiltalte T har bestridt såvel erstatningspligten som kravenes størrelse.

Tiltalte T1 har bestridt såvel erstatningspligten som kravenes størrelse.

Tiltalte T2 har bestridt erstatningspligten og kravenes størrelse, bortset fra kravene om svie- og smertegodtgørelse og erstatning for ødelagt tøj og ødelagte briller.

Tiltalte T3 har bestridt såvel erstatningspligten som kravenes størrelse.

Tiltalte T4 har bestridt såvel erstatningspligten som kravenes størrelse.

D har nedlagt påstand om, at de tiltalte T, T1, T2 og T4 in solidum skal betale 3.500 kr. svarende til selvriskoen.

De tiltalte T og T1 har anerkendt erstatningspligten, men bestridt kravets størrelse.

De tiltalte T2 og T4 har bestridt såvel erstatningspligten som kravets størrelse.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af de tiltalte og af vidnerne A, B, E, F, G, H, I, J, K, L og D.

Tiltalte T1 har i retsmødet den 20. januar 2020 forklaret, han ikke kan vedstå hele sin forklaring til retsbogen fra grundlovsforhøret, idet han ikke sparkede til B den dag, hvor hun lå i vejen. Han skubbede kun til hende med foden uden fodtøj på. Han gjorde det, fordi hun lå foran døren til køkkenet. Han havde bedt hende om at flytte sig, men det gjorde hun ikke, og derfor skubbede han til hende med foden. Han kan ikke huske, om hun sagde av.

Han boede på V-vej, da han blev anholdt. Han bliver ... år til februar 2020. Han har gået i skole på Da han blev anholdt, gik han hjemme, men man var ved at finde et praktiksted til ham. Han fik ca. 8.400 kr. udbetalt om måneden. Han har været kæreste med tiltalte T2 i ca. 4

år, og de er stadig kærestes. De skriver breve sammen nu, hvor de er varetægtsfængslede. Han har meget temperament. Når han bliver sur, kan han ikke altid styre sine kræfter. Han kan godt finde på at slå eller tage hårdt fat på ryggen af den, han bliver sur på. Han slår altid med flad hånd. Han bliver måske sur 1-2 gange om året.

Han lærte tiltalte T at kende gennem Ts lillebror. T og han var venner, da de blev anholdt. Han tror, at de har været venner i 4-5 år, men han ved ikke, om de er venner i dag. Han har været venner med tiltalte T3 siden 2013, og han er også venner med T3 i dag. Han har været venner med tiltalte T4 siden 2017. Han ved ikke, om de fortsat er venner i dag. Han har ikke noget imod T4. Han har kendt B i ca ½ år, fordi hun var kæreste med T.

Foreholdt bilag Q-16-1, rapport vedrørende gerningsstedsadresser, ekstrakten side 625, har tiltalte forklaret, at det er rigtigt, at han har boet V-vej ... fra den 1. marts 2019, på U-vej ... fra december 2018 til den 1. marts 2019 og på Ø-vej ... fra den 9. november 2018 til den 18. december 2018. Han boede sammen med T2 på U-vej, og det var ham, der stod på lejekontrakten. Huslejen var 4.000 kr. inkl. vand om måneden.

På et tidspunkt kom T og B reelt til også at bo på U-vej, men de havde ikke folkeregisteradresse der. Det må have været i januar 2019. Han kan ikke huske, hvorfor de flyttede ind, men det var vist, fordi tiltalte og T gerne ville spille computer sammen. T og B skulle ikke betale husleje, men de betalte bare for mad, når de handlede. Han ved ikke, om B sommetider betalte for maden.

Han har ikke kørt T og B ind til byen, for at B kunne hæve penge, men han har været med i bilen. Han skulle også selv til byen for at hæve penge. Han har været med inde i byen for at hæve penge 2 gange. Den ene gang hævede B 10.500 kr. til T. Han ved ikke, hvor meget B hævede den anden gang. Hun hævede bare pengene og afleverede dem til T. Han tror ikke, hun sagde noget til det. Han syntes ikke, det var fair, at hun skulle hæve så mange penge til T, da hun også selv burde have haft penge til tøj. T havde udgifter til husleje og mad. Han ved ikke, hvad der kunne være sket, hvis B ikke havde hævet pengene til T.

De flyttede alle 4 til V-vej for at få noget større at bo i. De ville gerne bo sammen, så de hver især kunne få en mindre husleje. Huslejen på V-vej var ca. 5.700 kr. for det hele. De skulle dele huslejen og de faste udgifter. T2, T og tiltalte fik almindelig mad at spise, mens B fik havregrød. På V-vej fik B dog almindelig mad de første 4 dage. På U-vej fik B bare havregrød et par gange, fordi de ikke havde så meget mad.

Det var på V-vej, at det startede med, at B kun fik havregrød én gang om dagen, og nogle dage fik hun slet ingenting at spise. Han tror, at det var T, der bestemte, at B kun skulle have havregrød. Tiltalte sagde ikke noget til T om det, men han tænkte, at hvis bare hun fik noget at spise, måtte det være godt nok. Han så ikke, hvor stor en portion B fik. Han ved ikke, hvorfor T havde bestemt, at B kun skulle have havregrød. B spurgte nogle gange, om ikke hun måtte få nogle madrester, men det sagde T nej til. Tiltalte sagde ikke noget til T om det. Han ved ikke, hvorfor T sagde nej til, at B kunne få madrester. Det virkede som om, at T var irriteret på B. Hun skulle bare lytte til, hvad T sagde. Hvis ikke hun gjorde, som der blev sagt, slog og truede T hende. T sagde til B, at hvis hun anmeldte det, ville han slå hende ihjel, når han kom ud. Det var på V-vej. Han kan ikke huske, om han har hørt T sige det en eller flere gange. T sagde også til tiltalte, at hvis han anmeldte det, ville han slå tiltalte ihjel, når han kom ud. Tiltalte prøvede at sige stop til T fredag den 15. marts 2019, men T sagde, at der ikke var nogen, der skulle bestemme, hvad han skulle gøre.

B skulle opholde sig i gangen på V-vej. Han ved ikke helt hvorfor, men det var T, der havde bestemt det. På U-vej måtte B godt være alle steder, på nær på tiltaltes og T2s værelse. Han har ikke hørt, hvad T sagde til B om at blive i gangen. Han var i huset det meste af tiden, på nær når de var ude at handle. B sad på gulvet i gangen ved køkkendøren. Der var kun gulvet at sidde på. Der var hun i de vågne timer, indtil politiet kom den 17. marts 2019. Hun havde vist en hovedpude med ud at sidde på et par dage. Han kan ikke mindes, at B havde spurgt, om hun måtte komme ind i stuen. Hvis hun havde gjort det, tror han, at T ville være blevet sur på hende. Når T gik ud fra køkkenet, låste han døren, så B ikke kunne gå ud for at tage noget at spise, og for at hunden ikke skulle lukke døren til køkkenet op.

Når B skulle sove, var hun inde hos T. Han ved ikke, hvor B sov, men hendes dyne og pude lå på gulvet på en sovepose. Han har ikke set B sove på gulvet i Ts værelse.

Foreholdt bilag K-1-1, fotomappe, skitse over stueetagen V-vej ..., ekstrakten side 448, har tiltalte forklaret, at B sov i gangen. Hunden var både i stuen og i gangen. Han har set T slå B 2-3 gange med flad hånd i huset på U-vej. Det var et slag ad gangen. Han kan ikke huske, hvorfor T slog hende. Han har ikke set noget med kvælertag eller halsbånd på B. Han har selv 2 gange slået B med flad hånd. Det gjorde han, fordi B havde taget en slikpose, og næste morgen var alt slikket spist. B sagde, at det var hunden, der havde spist slikket, men tiltalte vidste, at det kun kunne være T eller B, der havde spist slikket. Han slog ikke T, fordi T sagde, at han ikke vidste, hvem, der havde taget det. Tiltalte troede ikke, at det var hunden, der havde spist slikket, for den fik ikke tynd mave, og det ville den have fået, hvis det var den, der havde spist vingummier. Han slog B med flad hånd på siden af hovedet. Han vil ikke sige, at det var et hårdt slag. B sagde ikke av, og hun indrømmede derefter, at det var hende, der havde taget slikket. Han tror ikke, at B var bange for ham. Han kan ikke huske, om T og T2 så ham slå B, men han tror, at de var i stuen.

Han kan ikke huske, hvorfor han slog B den anden gang. Det var også med flad hånd. Det ved han, fordi han altid kun slår med flad hånd, når han slår nogen. Han slog hende også i hovedet anden gang. Han kan ikke huske, hvordan hun reagerede på det. Han mener, at T så det, men T sagde ingenting. T sagde ikke, at tiltalte skulle lade være med at slå B, og han tror, at T syntes, at det var ok at slå B.

Han kan ikke huske, om T4 så ham slå B de 2 gange. Der var ikke nogen, der gjorde noget for at hjælpe B de 2 gange, hvor han slog hende.

De sidste 3 dage i februar 2019 havde de ikke flere penge tilbage, og derfor levede de af rester.

Han har ikke set nogen tage kvælertag på B. Han har heller ikke set T give B halsbånd på og trække hende rundt i halsbåndet, men T2 har fortalt ham om det. Han ved ikke, om T4 så det.

C var Ts hund, og den var med, da de flyttede sammen på U-vej. Han har ikke set hunden bide eller hoppe op ad B. Hunden hoppede op ad alle, og den kunne godt finde på at snappe af alle, hvis man satte hånden ned til den. På U-vej havde B ikke blå mærker nogen steder på kroppen. Der er ikke nogen, der har pudset hunden på B. Det var for sjov, at han slog B med en tennisbold, der havde form som et hundeben. Han slog hende oven i hovedet med det. Han kan ikke huske, hvorfor han gjorde det.

Han har ikke set anden vold mod B på U-vej. Stemningen på U-vej var fin nok, og han tror også, at B var glad og tilfreds. Forholdet mellem B og T gik meget op og ned, men det var værst, da de boede på U-vej. T råbte ad B, men han kan ikke huske, hvad T råbte. Han kan ikke huske, om T truede B på U-vej. Der kunne godt gå et par dage, uden at der var noget mellem T og B.

På U-vej var der kun ét værelse, så T og B sov inde i stuen. B sov på en madras på gulvet. Han kan ikke huske, om B sov direkte på gulvet en gang imellem. B måtte gerne bruge toilettet på U-vej. Han sagde på et tidspunkt til B, at hun ikke skulle bruge over en halv rulle toiletpapir, når hun var på toilet. På et tidspunkt valgte B at gå ud i haven for at tisse. Tiltalte sagde til hende, at hvis hun skulle gøre det udenfor, skulle hun ikke gøre det i haven, men gå over på marken. De andre hørte, at han sagde det til hende. Det var Bs eget ønske at gå på toilettet udenfor.

Det var for det meste B, der gik tur med hunden C. Det var B, der ville have hund, så derfor var det også hende, der skulle lufte den.

På U-vej var døren ud til køkkenet ikke låst. Der var heller ikke lås på køleskabet. De ville gerne flytte fra U-vej, fordi udlejeren ikke ville komme og kigge på hverken ovnen eller toilettet, da det gik i stykker. Der var svamp ved skorstenen, men ellers var huset fint nok. Det var T2, T, B og tiltalte, der flyttede sammen på V-vej. Det var kun T, der slog B på V-vej. T slog B mange gange. Nogle gange flere gange om dagen. T slog med både flad hånd og knytnæve. Han hørte også, at T slog B med en træpersienne. Tiltalte sad i stuen og spillede computer, da han hørte nogen blive slået med noget hårdt. Han hørte B sige av. Han gik ud i gangen, hvor han så T stå med træpersiennen i hånden.

Foreholdt bilag Q-3-1, fotomappe, ekstrakten side 596, har tiltalte forklaret, at det er den træpersienne, som T stod med i hånden. Han ved ikke, hvorfor T slog B med den. Tiltalte gjorde ikke noget for at hjælpe B i den situation. Han sagde ikke noget til T, for hvis man sagde noget til T, fik man altid at vide, at der ikke var nogen, der skulle bestemme, hvad han skulle gøre. Nogle gange hørte han kun T slå B, men så det ikke. T2 og T3 var også i huset nogle af de gange, hvor T slog B.

Det skete nogle gange, at hunden C bed B. Den bed hende i armene, så hun blev helt blå. Det var i den sidste uge, inden de blev anholdt. Han kan ikke huske, hvorfor hunden gjorde det. Han tror, at T opfordrede hunden til at bide B. Han har ikke hørt T sige noget, men hunden bider jo nok ikke af sig selv. Han har ikke hørt andre sige til hunden, at den skulle bide B. Han har et par gange taget hunden væk fra B, når den bed hende, men når han slap den, fortsatte den bare med at bide hende igen. Han har ikke set T fjerne hunden fra B en eneste gang, selv om T stod ved siden af hver gang. B fik blå mærker og blodansamlinger i armene som følge af, at hunden bed hende.

Han har ikke set nogen tage kvælertag på B på V-vej. Han har heller ikke hørt om det. De første par dage på V-vej fik B almindelig mad. De fik alle kun mad en gang om dagen, men de andre kunne godt gå ud og tage noget mad, hvis de ville. Det kunne B ikke, fordi T sagde, at hun ikke måtte. Tiltalte har et par gange sagt ja til, at B måtte få nogle af deres rester, men T sagde nej hver gang. T lavede havregrød til B.

Det var på V-vej, at tiltalte skubbede til B med foden. Han har ikke set hverken T3 eller T2 slå B. Han har ikke slået B på V-vej.

Tiltalte har vedrørende forhold 14 forklaret, at B var hjemme, når nogle af de andre tog ud for at handle. T ville ikke have, at B var alene hjemme, for hun havde meget brug for bostøtte, så der skulle altid være nogen hjemme hos hende. B blev på et tidspunkt sat ned i kælderen. I kælderen var der en dør ud. Han ved ikke, om B var låst inde i kælderen. Efter hans opfattelse kunne B bare være gået, hvis hun ikke ville være i huset.

Tiltalte har vedrørende forhold 15 forklaret, at T truede B med et luftgevær. Han hørte, da T trykkede af, og han så også spidsen af et våben. T havde våbenet inde i soveværelset, hvor T og B sov. Der var de to andre våben også. B var i gangen, da T truede med at slå hende ihjel. Ud over luftgeværet havde T også en hardball pistol og yderligere et våben. Han har ikke set T true B med en luftpistol. Han så T holde luftgeværet mod panden på B, og han hørte, at der blev trykket af.

Det var B, der skulle lufte hunden, mens de boede på V-vej.

F, der er hans stedfar, var på besøg på tiltaltes fødselsdag, og han kom også den 16. marts 2019. F kom med lagkage, og F gik ud og gav B et stykke ude i gangen. De andre sad inde i stuen ved et campingbord. B havde spurgt, om hun måtte komme ind og få et stykke lagkage, men det havde T sagt nej til. T sagde dog ikke noget til, at F alligevel gik ud til B med lagkagen.

Tiltalte sagde til F, at T slog B. Tiltalte havde det ikke særlig godt med den måde, som B blev behandlet på. F sagde ikke rigtig noget til det. Tiltalte sagde ikke til F, at han skulle melde det til politiet, men han håbede, at F ville gøre det.

Da politiet kom den 17. marts 2019, var tiltalte godt klar over, hvad politiet ville, og at det drejede sig om "det med B". De fik at vide, at de skulle med ind til afhøring, og at de ville blive løsladt igen. I bilen på vej tilbage til Å-by arrest brød han sammen, fordi han var ked af at være blevet varetægtsfængslet. Han var også ked af, at han ikke havde fået sagt, at T havde truet ham til ikke at melde det. Han tror, at T truede ham tre gange på V-vej.

Det, der er overgået B, er noget, som T har gjort. Tiltalte spurgte en gang B, om han skulle ringe til en psykiatrisk afdeling, så hun kunne få hjælp, men det ville hun ikke have. Den 15. marts 2019 sagde han til T, at han skulle stoppe med det. Han tænkte mange gange, at han gerne ville bo et andet sted, men han havde ikke penge til det. Han mener ikke, at T2 og han talte om, at de ville flytte. Han tror, at han én gang har tænkt på at melde T til politiet, men så truede T ham med at ville slå ham ihjel. Det var, da de boede på V-vej. Han havde været ved at spørge sin far, om han kunne komme over til ham og bo, men hans far havde ikke penge til at hente ham.

Tiltalte har vedrørende forhold 17 forklaret, at han kan erkende hele det forhold. Da de flyttede fra U-vej, hev de en masse løs tapet ned. Det var T, T2, B og tiltalte, der en eller to dage, før de flyttede, rev tapet ned og ødelagde nogle døre. Det var ikke ham, der skrev med tusch på væggene. De ødelagde også lofter i stuen og i gangen. Tiltalte var sur på udlejeren, fordi udlejeren bl.a. havde sagt til ham, at han ikke kunne finde ud af at bruge en skovl. Det var tiltalte, der ødelagde gulvet i stuen. Han løftede en liste på gulvet af, og i den forbindelse røg der nogle gulvbrædder med op. Han gjorde det, fordi han var sur på udlejeren.

Han kan godt huske, at T og han i februar 2019 skrev nogle sms'er til hinanden. T spurgte, om de var blevet trætte af ham. T4, T2 og tiltalte var på et tidspunkt på besøg hos nogle venner, og så troede T, at de var sure på ham. T og B flyttede derfor fra huset, men kom tilbage igen samme aften. T og han spillede stadig lidt computer sammen, da de boede sammen på V-vej. Han var ikke så meget sammen med T, fordi han var træt af den måde, som T behandlede B på. Det var T, der bestemte, hvornår de skulle ud at handle, og så var tiltalte nødt til at tage med. Når de havde handlet, overførte tiltalte halvdelen af beløbet til T. De var fælles om at bestemme, hvad de skulle spise. T sagde, at han ville slå dem ihjel, hvis nogen anmeldte det, der skete med B. Det var derfor, at tiltalte var bange for T. Det var på V-vej, at T truede med det. Han kan ikke huske, hvornår i forløbet T truede med det. Han vidste, at B skulle med ind at hæve penge til at betale udgifter med, men han vidste ikke, at hun var tvunget til at tage med.

På U-vej gik han for det meste derhjemme. Han var sommetider ude i carporten for at lave bil. T var også ude i carporten, hvis det var Ts bil, der skulle laves. T3 var der også en gang imellem. T kom kun lige og kiggede en gang imellem. Tiltalte har aldrig opmuntret T til at slå B, og han har aldrig været en del af det, når B blev slået. Han ved ikke, hvorfor han ikke prøvede at stoppe T, når han slog B på U-vej.

I slutningen af januar 2019 eller i starten af februar 2019 havde B det meget skidt. B har været tynd i al den tid, han har kendt hende. Det var, fordi B både var tynd og havde det dårligt, at han tilbød at ringe efter hjælp til hende. T var ikke i huset på det tidspunkt. T har handlet en gang, uden at tiltalte var med. Det var den dag, hvor F var på besøg.

Han har ikke fået besked på at se efter B, mens T var ude at handle. Han ved ikke, om der var låst nogle døre den dag. Han holdt bare øje med, at hunden ikke hoppede op ad hans mors og stedfars bil, da B var ude med hunden. B kunne godt være gået derfra den dag. Der var ikke nogen, der holdt øje med hende. Han havde ikke låst nogen døre i huset for, at B ikke skulle kunne komme ud. Han låste kun køkkendøren en gang, ellers lukkede han den bare. Han låste den for, at hunden ikke skulle gå ud i køkkenet. Han har ikke stoppet B i at forlade huset, og han har heller ikke sagt, at hun ikke måtte forlade huset. Han havde ikke noget imod, at B var i huset. Han tror, at han på et tidspunkt ringede til politiet for at anmelde det.

T sad nogle gange og spiste inde på sit værelse, mens han spillede computer. De lavede ikke altid mad sammen. Han har én gang set B lave havregrød. Han kommenterede det ikke, når hun lavede havregrød, og han har ikke sagt noget om, at hun ikke måtte få sukker på. Eftersom han ikke greb ind, har B måske troet, at han også bestemte, om hun måtte få noget at spise.

Den 15. marts 2019 gik han ind til T og sagde, at han havde det dårligt med det, der skete med B, og at T skulle stoppe det. T sagde, at han ikke skulle blande sig i, hvad han gjorde. Så gik tiltalte ind til sig selv igen.

Både T og han var i køkkenet, da B spurgte, om hun måtte få nogle rester. T sagde nej.

Han har ikke sagt noget om, at B skulle opholde sig ude i gangen. Da han puffede til hende, var det fordi, hun sad i vejen. B måtte for hans skyld gerne være i stuen. Den 16. marts 2019 var B inde i stuen. Han har ikke bedt hende gå ud af stuen.

Han har aldrig kommenteret, når B gik på toilettet.

Der stod en madras i gangen, som T2 og han havde haft med. Han havde ladet den stå i gangen til B, idet hun gerne måtte bruge den, hvis hun skulle sove på gulvet på Ts værelse. B sov ikke ude i gangen. Han tror ikke, at B havde kunnet få den opfattelse, at hun ikke måtte bruge madrassen.

Hunden angreb kun ham, hvis han legede lidt for vildt med den. Så kunne den godt finde på at bide. Når T ikke var i nærheden, kunne tiltalte godt få hunden til at adlyde, men det kunne han ikke, når T var der. Han har taget om munden på hunden, da den bed B. Det var ude i gangen, og han kan ikke huske, om T så det. Han har ikke opmuntret hunden til at bide B. Han kan ikke huske, om hunden bed B den dag, hvor F var på besøg. Han ved ikke, om T kunne få indtryk af, at tiltalte opmuntrede hunden til at bide B.

H er en person, som T2 har gået i skole med. H har besøgt dem på V-vej. Han ved ikke, om H så, at der skete noget med B. Det var weekenden før, de blev anholdt. H kom om fredagen og tog hjem igen om aftenen. De prøvede ikke at stoppe H i at gå fra huset.

T2 overførte penge til ham hver måned for husleje, vand og olie. Han fik penge i hånden til mad. T2 kendte ikke rigtigt T og B, da de flyttede ind til dem. Han talte med T2 om, hvorvidt T og B måtte bo der i længere tid. T4 boede også i huset på det tidspunkt. Der var plads til dem alle, men så kunne der heller ikke bo flere. Det var T2, der betalte indskuddet på U-vej. Indskuddet var vist på ca. 10.000 kr. Det var hans navn, der stod på lejekontrakten vedrørende U-vej.

Alle 4 stod på lejekontrakten vedrørende V-vej, og de betalte alle 4 indskuddet. De overførte penge til T, der så betalte for husleje, vand m.m. T2 betalte ikke så meget til det hele, da de boede på V-vej, som hun havde betalt på U-vej. Han købte ikke en bil i januar.

T og han havde en nøgle til køkkendøren. Hvis T2 skulle bruge nøglen, brugte hun hans nøgle. T2 havde selv en nøgle ind til det værelse, hvor de sov. T2 var sommetider i skole, og de var ikke allesammen i huset altid. På V-vej sad han og T2 sommetider på deres værelse og så fjernsyn. Han ved ikke, om T2 så det med hundehalsbåndet, eller om hun bare fik det fortalt. Han tror, at det skete ude på U-vej.

De spiste for det meste kun én gang om dagen. Han kan ikke huske, hvornår T slog B med træpersiennen. Han ved ikke, om T3 så, at der blev slået med træpersiennen.

Mens de boede på V-vej, kom der en dag nogle personer fra kommunen for at snakke med B om "noget bostøtte". De kom kun en gang, og det var i starten af marts 2019.

T4 flyttede ind i januar 2019. På det tidspunkt var T og B endnu ikke flyttet ind. T2 og han var enige om, at T4 gerne måtte flytte ind, fordi han var blevet smidt ud fra et andet sted. Tiltalte har tidligere boet sammen med T4. T4 flyttede 4-5 dage før, de andre flyttede. T pressede tiltalte til at smide T4 ud, så de ikke skulle flytte samtidig. Det var mest T4 og tiltalte, der lavede mad; også til B.

Det var på U-vej, at han slog B med hundelegetøjet.

Tiltalte T2 har i retsmødet den 20. januar 2020 forklaret, at hun kan vedstå sin forklaring til retsbogen fra grundlovsforhøret. Tiltalte T1 og hun har været kærestere i ca. 4 år. Først boede

de på U-vej og derefter på V-vej. I hverdagen gik hun på STU fra kl. 8.30 til ca. kl. 16-17. Der var nogle dage, hvor hun ikke kom i skole. Det var ikke hver uge, hun ikke kom i skole.

Hun blev ikke spurgt, om T og B måtte bo hos dem. Hun var ikke med i snakken om, hvorvidt de skulle bo sammen på V-vej. Hun havde ikke lyst til at bo sammen med T og B, fordi hun ikke kendte dem så godt, og fordi hun "ikke gad være afhængig af dem 24 timer i døgnet". Hun sagde ikke til T1, at hun ikke havde lyst til at bo sammen med dem, fordi T1 så bare ville have sagt til hende, at "så kunne hun fandme bare bo et andet sted". T1 har altid været meget hård og kontant, og hvis hun ikke gjorde, som han sagde, blev han sur.

På U-vej tog T kvælertag på B inde i stuen. T stillede sig over skrævs på hende og slog hende. T tog fat om hendes hals med 2 hænder, og derefter slog han hende. Hun er i tvivl om, hvorvidt det var med flad hånd eller med knytnæve. T1 og tiltalte T4 var også til stede. De gjorde ikke noget for at hjælpe B. Hun turde ikke forsøge at stoppe T, fordi han er dobbelt så stor som hende. Hun ved ikke, hvorfor T1 og T4 ikke hjalp B. Hun kan ikke huske, hvad hun tænkte på det tidspunkt. Hun kan ikke huske, om hun snakkede med B om det bagefter. Hun mener ikke, at hun har set T tage kvælertag på B mere end en gang.

Foreholdt bilag G-3, afhøringsrapport af 17. marts 2019, ekstrakten side 211, har tiltalte forklaret, at hun er i tvivl om, hvorvidt hun til politirapport har forklaret, at hun havde set T tage kvælertag på B 2 gange. Hun kan ikke huske alt det, hun sagde til politiet den dag, hvor de blev anholdt.

Hun har set T1 slå B med et stykke hundelegetøj, fordi han blev sur på B.

T4 har også slået B med flad hånd på baghovedet på U-vej. T4 var blevet sur på B, men tiltalte kan ikke huske hvorfor. Hun kan ikke huske, om B blev slået andre gange.

På U-vej var T blevet sur på B, og så havde han åbenbart slået B så hårdt, at hendes briller var røget af. Tiltalte mener, at det var T1, der fortalte hende det, for hun så det ikke selv. Det var hendes indtryk, at T1 havde set det.

Det skete rimelig ofte, at T slog B på U-vej. Det var alt fra 4 gange på en dag til hver anden dag. Det var flere gange om ugen. T4 og T1 slog også B, men det var T, der slog mest. Hun slog selv B én gang. B kom ind med hunden og havde trådt i en hundelort, der kom med ind på gulvet. Hun bad B tørre hundelorten på gulvet op, og B gik ud til bestikskuffen og tog en dyr kniv til at skrabe den op med. Tiltalte blev sur og gav B et slag i baghovedet med flad hånd. Hun har ikke slået B mere end den ene gang.

Hun hørte ingen trusler mod B på U-vej. Hun turde ikke gøre noget for at hjælpe B, fordi hun selv var bange for T og T1. Hun overvejede ikke selv at flytte, da hun ingen penge havde til at flytte for, og da hun ville ikke hjem til sine forældre at bo igen.

På U-vej forsøgte T én gang at få hunden til at bide B, mens B sad på en stol, men det lykkedes ikke.

På U-vej fik B almindelig mad og havregrød. B fik kun mad 1-2 gange om dagen. Det var T, der bestemte det. Tiltalte syntes ikke, det var ok, at B kun fik mad én gang om dagen.

På U-vej måtte B være i hele huset. B sov på en madras i stuen ved siden af sofaen, og B benyttede både toilet og toiletpapir på U-vej, men på et tidspunkt sagde T, at B skulle gå på toilet udenfor. T sagde, at B brugte for meget toiletpapir.

Hun kan ikke huske, om hun har set noget med et hundehalsbånd.

Foreholdt bilag G-8, afhøringsrapport af 1. maj 2019, ekstrakten side 253, har tiltalte forklaret, at hun godt kan huske, at hun til politirapport har forklaret, at hunden havde fået slidt nogle hår af på grund af halsbåndet. Hun kan ikke huske, at hun til politirapport har forklaret, at T gav B hundehalsbåndet på. Efter at T havde sagt, at B havde slidt hundens hår af, gik tiltalte ind i deres soveværelse, fordi hun trængte til at være sig selv efter, at hun havde været i skole hele dagen. Hun har kun hørt T brokke sig over hundens hår én gang. Hun ved ikke, hvad T derefter gjorde.

Den 1. marts 2019 flyttede de alle 4 til V-vej. Hun kan ikke huske at have set vold mod B på V-vej. Hun så eller hørte ikke hver gang, "det gik over gevind", for hun var i skole i løbet af dagen. T1 har fortalt hende, at B var blevet låst inde på toilettet i kælderen. Det fik hun først at vide ca. 14 dage efter, at det var sket. T3 og T1 fortalte hende, at B havde været låst inde 2-3 timer. Hun tror, at det skete, fordi T1 og T ikke ville have, at B skulle forlade huset. Hun er sikker på, at T ikke ville have, at nogen fik det at vide, fordi han var bange for at blive meldt til politiet.

De første par dage på V-vej var B sammen med de andre i stuen. Derefter blev hun "plantet" i fordelingsgangen. Det havde T bestemt, men tiltalte ved ikke hvorfor. Tiltalte turde ikke stille spørgsmål til det, for så kunne hun risikere at "få nogen på hovedet", hvilket hun dog aldrig fik.

Hun var bange for T, fordi han er dobbelt så stor som hende og vejer dobbelt så meget som hende. Hun begyndte at blive bange for T i slutningen af den periode, hvor de boede på U-vej. T1 havde sagt, at hvis tiltalte ikke ville med til V-vej, måtte hun stå alene med U-vej. Så ville hun hellere bo sammen med T. Hun ville heller ikke hjem til sine forældre og bo under de forhold, som hun tidligere havde levet under der.

På V-vej kunne der gå en uge mellem, at B fik mad. Tiltalte gav sommetider B mad, men det fortalte hun ikke T, idet hun var bange for så at få nogen på hovedet af ham. Om natten lå B på gulvet inde hos T, fordi hun ikke måtte komme op i sengen. Tiltalte ville give B en madras, men det sagde T, at hun ikke måtte få, fordi hun teede sig, som hun gjorde. Tiltalte syntes ikke, at B "teede sig åndssvagt".

Det var T, der fandt på, at hunden skulle bide B. I 2 tilfælde har hun selv sagt, at hunden skulle gå på B. Det skete ofte, at hunden sprang på B, og det kunne vare op til en hel time. Da hun selv fik hunden til at springe på B, fik hun den til at stoppe igen efter 15-20 minutter, fordi hun ikke kunne holde ud at se på det. Hvis T eller tiltalte sagde til hunden, at den skulle stoppe, gjorde den det. Den lystrede altid dem. Hun sagde til hunden, at den skulle tage B, hvorefter den bed B i overarmen. B fik blå mærker af det, men der gik ikke hul på huden. Tiltalte gjorde det, fordi hun var bange for, at T ellers ville få hunden til at springe på hende i stedet for. "Mænd er nogle røvhuller, og man kan ikke stole på dem".

Hun har ikke set T3 og T4 gøre noget ved B. Hun var ikke med til at bestemme, at T3 skulle flytte ind, for hun var fuldstændig ligeglad.

Tiltalte T4 har i retsmødet den 20. januar 2020 forklaret, at han for tiden ikke har noget arbejde. Han er i praktik med udbringning af mad, men det stoppede i torsdags, så han har ikke noget at lave lige nu. Han kender ikke tiltalte T så godt. Tiltalte T1 kender han gennem tiltalte T2, som han har kendt i 2 år. Tiltalte T3 lærte han at kende gennem T1.

Han har boet på U-vej, og han mener, at han flyttede ind i starten af januar 2019. T2 og T1 boede der da allerede. T og B flyttede ind efter ham. Det var første gang, han så B. Da han flyttede ind på U-vej, var han i aktivering 2 gange om ugen fra kl. 8 til kl. 12. T2 gik på dette tidspunkt i skole, mens de andre var hjemme hele dagen.

På U-vej fik B kun havregrød, fordi T sagde, at sådan var det. B kunne bare tage havregrød, hvis hun ville have det. Køleskabet var åbent, men T sagde, at B ikke måtte tage mad i køleskabet. Tiltalte blandede sig ikke i dette, men han syntes ikke, det var i orden. Han turde dog ikke sige T imod, selvom han selv er næsten lige så stor som T.

T bankede ofte B. Det skete i hvert fald mere end 2 gange om ugen. Det skete ofte om aftenen. Han kan på grund af en hjerneblødning ikke huske, hvor ofte det skete.

En aften, da de sad i stuen, gav T B hundehalsbåndet på, hvorefter T trak B ned af stolen og rundt i stuen. Det varede 10-20 minutter. T slog derefter B med i hvert fald et knytnæveslag, mens hun lå ned, og mens T sad oven på hende. T2, T1 og tiltalte var til stede, men der var ikke nogen af dem, der turde hjælpe B, for "Ts ord var lov".

T1 har slået B en gang i forbindelse med noget med en slikpose. Tiltalte har også selv slået B en gang. Han kan ikke huske hvor og hvornår. T sagde, at hvis man ikke satte sig i respekt over for B, ville hun løbe om hjørner med en. Han slog derfor B med flad hånd i baghovedet. Han fik det virkelig skidt bagefter.

Når T ikke var hjemme, snakkede han lidt med B. De kom fint ud af det med hinanden.

Foreholdt bilag G-5, afhøringsrapport af 8. april 2019, ekstrakten side 224, har tiltalte forklaret, at han til politirapport har forklaret, at T også slog B 3-4 gange udover den aften med hundehalsbåndet. Tiltalte gjorde ikke rigtigt noget for at hjælpe B. Han har set hunden springe på B. T legede først lidt med hunden, så den blev hidset op, hvorefter T pudsede hunden på B. B fik ikke mærker på kroppen af det, men han hørte hende sige av. Han har set det ske 2-3 gange på U-vej. Han kunne se på B, at det gjorde ondt. Det varede højst 10 minutter. Så sagde T til hunden, at den skulle stoppe. Tiltalte kunne ikke få hunden til at stoppe. Hunden hørte kun efter T og T2.

Han har ikke set T2 gøre B noget. Det virkede som om, at det var T og T1, der styrede det derhjemme. T2 var også inde over, når der skulle handles. Når der skulle handles, var der altid én hjemme hos B, fordi T sagde, at hun ikke måtte være alene hjemme. Han har været alene med B én gang. Han skulle holde øje med, at hun ikke snakkede med nogen, når hun luftede hunden. Han sagde ikke nej til T, men gjorde bare, hvad han fik besked på. Han tror godt, at B kunne have forladt huset, hvis hun havde villet, men han tror ikke, at hun turde.

Når T var væk, sad B på sofaen, men når hun hørte Ts bil, skyndte hun sig at sætte sig ved spisebordet, fordi hun ikke måtte sidde i sofaen.

Tiltalte betalte sin andel af udgifterne. Han kan ikke huske, hvor meget han betalte. Han ved ikke, hvor meget B skulle betale. Han kørte T og B ind til hæveautomaten én gang, men han ved ikke, hvor meget de hævede. T havde Bs hævekort.

Foreholdt bilag G-5, afhøringsrapport af 8. april 2019, ekstrakten side 224, har tiltalte forklaret, at det nok skal passe, at han til politirapport har forklaret, at det drejede sig om 10.000 kr. T1 smed ham på et tidspunkt ud af huset med en times varsel. Han ved ikke hvorfor. T1 sagde, at hvis ikke han var med i sammenholdet med de andre, kunne han bare skride. Tiltalte sad det meste af tiden inde på sit værelse, fordi han ikke brød sig om det, der skete med B. Han gad ikke se på al den vold. T og B skændtes hver dag. B irriterede T, men tiltalte kan ikke huske på hvilken måde. Han døjer meget med at huske, hvad der skete.

Efter at han var blevet smidt ud af huset, flyttede han tilbage til en veninde, som havde fået plads til ham igen.

Når T ikke var hjemme, var de andre fælles om at bestemme. De talte ikke om, hvordan man skulle være mod B, og tiltalte gjorde bare, hvad T bad ham om.

Han kan ikke huske, hvornår han flyttede fra V-vej.

De skiftedes til at lave mad. T ville ikke have, at B lavede mad. Hun måtte kun lave den mad, som hun selv skulle have. T sagde til dem alle, at B kun måtte få havregrød. Tiltalte ville ikke blande sig i det, der skete med B, for han gad ikke den ballade. Det var derfor, at han trak sig ind på sit værelse.

På U-vej havde han et værelse, og T1 og T2 et værelse, mens T og B boede i stuen.

Han ville ikke blande sig, da episoden med hundehalsbåndet fandt sted. De var der alle, men de sad bare og kiggede. Da han selv slog B, sad hun ved spisebordet. Han kan ikke huske, om der var andre til stede. Han gjorde heller ikke noget, når hunden sprang på B.

Han har haft en hjerneblødning og husker derfor ikke så godt. Han fik hjerneblødningen i starten af 2019, inden han flyttede ind på U-vej. Han har ikke andre følger af hjerneblødningen end, at han ikke husker så godt.

Han har set T slå B 2-3 gange, og han har set T1 slå B én gang. Han gjorde ikke noget nogle af gangene. Han sagde til B, at hun gerne måtte gå ud med hunden, men at hun ikke måtte gå længere end i haven. Han blandede sig ikke i, hvad B måtte og ikke måtte. Han kunne godt være bange for T, og han kunne godt være lidt bange for T1, men ikke så meget. Der var ikke nogen, der rigtig gad at snakke med B. T1 talte sommetider lidt med B, men han ved ikke om hvad.

Tiltalte har vedrørende forhold 17 forklaret, at han ikke var med til det. Da han flyttede, så huset fint ud. Han talte efterfølgende med udlejeren, og han var også inde at se huset. Han havde ikke noget imod udlejeren. Der var ødelagt mange ting inde i huset.

A har i retsmødet den 22. januar 2020 forklaret, at hun lærte tiltalte T at kende i 2015 via en dating-side. De mødtes og blev rimelig hurtigt kæresten i maj 2015. Allerede tidligt i deres forhold sagde T, at de skulle flytte sammen. Hun boede i Q-by, så de boede langt fra hinanden, og T sagde, at han savnede hende. Hun flyttede derfor hjem til T, der boede på X-

vej. i Y-by. I starten gik det fint, og T var sød og kærlig. Rimelig hurtigt blev han dog udadreagerende og råbte og skreg. Han blev voldelig og slog hende, hvis der var noget, han ikke ville have. Bl.a. var der en episode i efterårsferien 2015. Hun er aktiv spejder og skulle i efterårsferien være væk en uge i forbindelse med en spejderlejr. T skrev hele tiden til hende, og efter et par dage skrev han, at hun skulle komme hjem, fordi han ikke ville have, at han ikke vidste, hvad hun lavede. En anden episode fandt sted, da de var til fest hos nogle venner. T ville hjem, hvorimod hun ville gerne blive. Da T gav sig til at råbe og skringe, valgte hun at tage med ham hjem, fordi hun ikke turde andet. Hun sagde til T, at hun ikke ville finde sig i det og gik i seng, men T blev rasende og slog hende med knytnæve 2 gange foran på kroppen. Han trak hende ud af sengen og ud i opgangen, hvor han smed ting efter hende. Hun tog hen til festen igen og fortalte her, hvad der var sket, hvorefter en af Ts venner ringede efter politiet. Politiet kom og talte med T, der i mellemtiden var blevet ked af det, der var sket. Politiet sagde derfor til hende, at T var ked af det, og at det hele nok skulle blive godt igen i morgen, så hun valgte at tage hjem til ham igen.

Selv om T begyndte at slå hende omkring sommerferien 2015, blev hun boende sammen med ham. De begyndte også at have sex, uden at hun ville. T rev hende ned i sengen og rev hendes bukser af, selvom hun sagde, at hun ikke ville. Han sagde, at han ville have sex med hende. Hun kan ikke huske, hvornår det skete første gang, men det var efter spejderturen i efterårsferien 2015. Hun sagde mange gange, at hun ikke ville have sex med ham, men han fortsatte bare. Hun lå på ryggen på sengen i soveværelset, og T holdt hende fast, idet han holdt fast om hendes hals med den ene hånd, og fortsatte med at have samleje med hende, selvom hun græd og sagde, at hun ikke ville. Han havde fat om hendes hals foran. Den anden hånd satte han på sengen. Hun kunne godt mærke, at han holdt fast om halsen. Han holdt så fast, at hun havde svært ved at trække vejret. Det var ikke almindeligt for dem, at han havde fat om hendes hals, når de havde sex. Han fortsatte, indtil han var færdig. Han havde samleje med hende i hendes skede. Bagefter opførte han sig som om, der ikke var sket noget.

Hun begyndte da at blive rigtig bange for T, men de talte ikke om, at det nok ikke skulle være de to. Hun var rigtig bange for at sige, at hun ville flytte fra ham, fordi hun ikke vidste, hvad han kunne finde på at gøre. Hun kan huske endnu en gang, hvor T rev hendes tøj af og havde sex med hende uden hendes vilje. Den anden voldtægt foregik på samme måde som den første.

Der var også en gang, hvor hun sov og vågnede ved, at T havde sex med hende. Hun sagde, at det ville hun ikke have, men T sagde bare, at det kunne hun jo godt lide. Han havde ved den episode ikke fat om halsen på hende.

Den første voldtægt fandt sted i Y-by, mens den anden voldtægt skete i slutningen af 2015, efter at de var flyttet til en anden lejlighed på Z-vej 221 B i Æ-by. Her var de flyttet til sidst på året 2015. Begge voldtægter skete om aftenen på et tidspunkt, hvor T virkede vred. De var ikke på vej i seng. De skændtes ofte, så hun kan ikke lige huske, hvorfor han var vred de pågældende aftener. Anden gang sagde hun flere gange, at hun ikke ville have sex med ham. Hun græd, men han blev bare ved. Anden gang smed han hende ned på ryggen og holdt fast om halsen ligesom første gang, men grebet var ikke så hårdt som første gang. Han trak hendes bukser ned og havde samleje med hende vaginalt som første gang. Hun kunne ikke komme væk, for han var meget større end hende. Lige som første gang lod han bagefter bare som om, at intet var sket. Hun talte ikke med ham om det, for hun var bange for, hvad der kunne ske. Mens de havde samleje, prøvede hun at skubbe ham væk med armene. Det gjorde hun begge

gange. Hun ved ikke, om han kunne have tænkt, at hun gerne ville have sex med ham, men hun ved, hun prøvede at sige, at hun ikke ville.

Hun var ikke ved læge efter voldtægterne. Hun havde lidt røde mærker på halsen efter Ts greb.

Foreholdt bilag F-4, afhøringsrapport, ekstrakten side 196 nederst, har vidnet forklaret, at det er rigtigt, at hun kun havde ondt i underlivet og rødme på halsen efter de 2 ufrivillige samlejer.

Hun og T havde også frivillige samlejer i perioden, hvor de boede sammen; også i perioden mellem de to ufrivillige samlejer.

T var meget kontrollerende over for hende i forhold til hvem, der måtte snakke med hende, om hun måtte komme i skole osv. Det viste sig ret hurtigt efter, at de var flyttet sammen. T ville ikke have, at hun gik alene ned for at handle, så han skulle typisk med. Han havde vel et behov for at kontrollere. Han var meget jaloux anlagt. Da hun var på spejderturen, skrev han, at hun nok bare var sammen med en anden, hvis hun ikke svarede, lige når han havde skrevet til hende. På dette tidspunkt gik hun på handelskolen i Y-by. Hun kom ikke altid afsted i skole og kom derfor meget bagud i skolen. T ville ikke altid have, at hun gik i skole, for der var der jo andre mænd, som han mente, at hun kunne finde på at være sammen med.

Da de var kærester, var T førtidspesionist, og han var derfor hjemme det meste af tiden, hvor han bare spillede computer. Det skete mange gange på en måned, at han sagde, at hun skulle blive hjemme fra skole. Hun turde ikke tage afsted, for hun var sikker på, at han så ville have slået hende. T kørte hende også i skole, så han var sikker på, at hun tog derhen, som hun sagde. Han kørte hende i skole og hentede hende igen.

Det var meget begrænset, hvor meget hun så til sine venner og sin familie, mens hun boede sammen med T. Hun så sin familie til sin fødselsdag, hvor de var hjemme hos hende og T, men hun var ikke hjemme hos sin familie, for det måtte hun ikke for T. Hun foreslog mange gange, at de skulle tage hjem til hendes familie, men det ville T ikke, fordi han ikke kunne lide mennesker. Hun turde ikke selv tage afsted, fordi hun var bange for, hvad han så ville gøre. Det var hendes ide, at hendes mor, far, søster og bror skulle komme hjem til dem i december 2015. T var der også, og det gik fint. T opførte sig som om, der ikke var noget galt. Hun ville gerne have sagt til sin familie, at hun blev slået, og at hun ikke kunne holde til det mere, men hun kunne ikke få det sagt. Hun har slet ikke tal på, hvor ofte T slog hende, men det var i hvert fald en gang om måneden. Nogle gange var der længere tid imellem, og andre gange var det måske 3 gange om måneden. T slog både med flad hånd og knytnæve. Hvis de havde skændtes, kunne han finde på at give en hård lussing. T blev meget voldelig, når han havde drukket, hvilket han gjorde i den periode. Han slog hende også på armene med knytnæve. Det gjorde meget ondt, og man kunne se, at der kom blå mærker.

Hun kunne for det meste godt gå fra deres lejlighed. Hun kunne godt gå en tur, men så skrev T som regel til hende, at hun skulle komme hjem. En gang, hvor hendes søster var på besøg, gik søsteren og hun en tur, men allerede efter 10 minutter skrev T, at hun skulle komme hjem. Hun sagde derfor til sin søster, at de var nødt til at skynde sig hjem. Det var i december 2015, at hende søster var der.

Hun er blevet låst inde 2 gange. Første gang var i Y-by. T havde en kammerat på besøg, og T og kammeraten sad bare og spillede computer. Hun spurgte, om ikke snart kammeraten kunne gå hjem, for hun ville gerne sove. T smed så kammeraten ud og trak hende ind i soveværelset, hvor han låste døren. Hun kom først ud næste morgen. T sov denne nat i stuen. T låste først op for hende op ad formiddagen næste dag. Hun havde ikke kunnet komme på toilet i løbet af natten, mens hun var låst inde. Hun prøvede ikke at komme ud, men forsøgte bare at sove. Da T låste op, lod han som om, det aldrig var sket. Der var ikke en "smækker" på døren til soveværelset, og det var ikke hendes ønske, at døren skulle låses, fordi Ts kammerat var der.

Anden gang, hun blev låst inde, var på Z-vej. De havde skændtes forinden, og T var blevet rigtig sur. Han havde drukket, og han låste hende inde i soveværelset. Han råbte og skreg. Det var også om aftenen. Hun kan ikke huske, hvad de havde skændtes om. Hun bankede på og forsøgte at få ham til at lukke op, men han lukkede hende først ud næste morgen. Så var han normal igen og lod som om, det aldrig var sket. Hun turde ikke tale med ham om det, for hun var rigtig, rigtig bange.

Når T havde slået hende, lod han også altid som om, at det aldrig var sket. Der blev ikke talt om det.

I januar 2016 var hendes veninde E på besøg sammen med sin lille søn. Inden E kom, sagde T til vidnet, at hvis hun sagde noget til E, ville han slå vidnet. Weekenden gik rigtig fint, og T opførte sig som normalt. T ville hele tiden vide, hvor hun var, og veninden og hun måtte ikke gå en tur alene med barnevognen.

T og hun havde ikke fælles økonomi. Rimelig hurtigt efter, at de var flyttet sammen, bestemte T, at hun skulle overføre sine penge til ham, hvorefter han så bestemte, hvordan pengene skulle bruges. Første gang hun fik at vide, at hun skulle overføre sine penge til T, stillede hun spørgsmål hertil. De kom op at skændes, hvorefter T slog hende med knytnæve i maven. Hun overførte så sine penge til ham, fordi hun ikke turde andet. Det drejede sig om alt, hvad hun fik udbetalt, dvs. ca. 6.000 kr. om måneden. Det var T, der styrede alle pengene.

Efter at hendes veninde havde været på besøg, kunne vidnet ikke mere. Et par dage efter, at E var taget hjem, tænkte vidnet, at hun bare skulle væk. Hun ringede til E og spurgte, at hun ville hjælpe hende med at komme væk. To dage senere kom E sammen med to kammerater og en stor bil, som vidnet kunne have sine ting i. Hun havde ikke forinden fortalt E så meget om, hvordan T var over for hende. Hun ventede med at fortælle T, at hun ville flytte, til E kom. E kom op i lejligheden, og først da sagde vidnet til T, at E var kommet for at hjælpe hende væk. T blev rasende, rev hende i armen og slog hende med knytnæve på højre skulder. Han smadrede også hendes computer. Hun blev hevet udenfor, og hun nåede ikke at få sko på, selvom det var frostvejr.

T ville ikke lukke E og hende ind igen, så hun kunne få sine ting. E og hun kontaktede herefter udlejeren, der gav dem lov til at sidde på hans kontor, hvor E ringede til politiet. Politiet kom og talte med T, og det blev aftalt, at T skulle pakke hendes ting. Hun fik det meste af sit tøj, sine skoleting, sit pas, sin pung, sin jakke og sine sko med og ikke andet. Hun fik ingen møbler med. E gik med op i lejligheden for at hente tingene, da T havde pakket dem. De to mænd, der også var med, var nede ved bilen, hvor de passede på Es lille søn.

Ts forældre var i mellemtiden kommet, men de sad bare og kiggede, da hun hentede sine ting. Hun mener, at det var den 28. januar 2016. De kørte hjem til ..., hvor hun kunne bo i sine

forældres hus, som forældrene var flyttet ud af. E boede ved siden af, men flyttede ind til hende, fordi vidnet var bange for at være alene. Hun fortalte ikke E alt, hvad der var sket, mens T og hun havde boet sammen. Hun fortalte f.eks. ikke om voldtægterne.

Efter at hun var flyttet, begyndte T at sende trusler til hende via sms og facebook. Han oprettede også en falsk profil. Han truede det ene øjeblik med at slå hende og hendes familie ihjel, og det næste øjeblik skrev han, at han elskede hende, og at hun skulle komme tilbage. Det stod på i flere måneder. Han truede også E via forskellige profiler. Bl.a. lod han som om, at han var fra rockerbanden AK81, men E og hun fandt ud af, at det var en falsk profil, som han havde oprettet. Hun kunne se på måden, hvorpå der blev skrevet, at det var T, der havde skrevet. Hun blokerede ham alle steder og undlod at skrive tilbage. I maj 2016 stoppede han pludselig med at skrive til hende. Hun ved ikke hvorfor.

Hun gik ikke selv til politiet, da hun var bange for, at nogle af truslerne ville blive en realitet. Hun fik det dog "skubbet væk" og kom videre med sit eget liv.

En dag hørte hun om den anden pige, og det fik hende til at fortælle, hvad der var sket med hende, så det ikke kom til at gå ud over flere piger. Nogle af Ts kammerater havde skrevet til hende, at der stod noget i avisen, og da hun læste det, var hun klar over, at det var T, der blev skrevet om. Hendes kæreste, M, skrev en kommentar på facebook. Her skrev M Ts fulde navn og et eller andet med, at det ikke var første gang, T havde gjort det. Politiet kontaktede først M og derefter hende.

Hun havde ikke i dybden fortalt M, hvordan T havde været over for hende. Hun havde bare fortalt, at T havde været voldelig, og at hun var meget bange for ham. Hun havde aldrig fortalt M om voldtægterne. Hun sagde til M, at det ikke undrede hende, at T kunne gøre det ved den anden pige. Hun havde ikke aftalt med M, at han skulle skrive en kommentar på facebook. Hun og M talte om at T havde været voldelig over for hende, og hun sagde, at hun var nødt til at fortælle, hvad hun selv havde oplevet med T.

Foreholdt bilag Q-7-1, kommentarer til artikel i Y-by Folkeblad, ekstrakten side 611, har vidnet forklaret, at det er den kommentar, som M skrev.

B har i retsmødet den 22. januar 2020 forklaret, at hun i dag arbejder med at pakke børnelegetøj. Det har hun gjort siden september 2019. I den periode, som anklageskriftet vedrører, gik hun hjemme. Hun fik kontanthjælp og fik udbetalt ca. 8.000-10.000 kr. hver måned. I august/september 2016 lærte hun tiltalte T at kende på en dating-side. De skrev sammen og mødtes første gang den 4. september 2016. Hun ville på det tidspunkt gerne finde en kæreste. T og hun mødtes hjemme hos ham på adressen Hun boede selv i på dette tidspunkt. Hun ville gerne være kæreste med T, og det følte hun også, at de blev hen ad vejen. I starten var T sød nok, men det ændrede sig. I slutningen af september 2016 eller starten af oktober 2016 flyttede hun fra T, idet hun var træt af, at hun skulle lave det hele derhjemme. T og hun blev dog gode venner igen, og hun flyttede tilbage til ham.

T og hun har en søn. De flyttede til R-vej 14 dage efter, at de havde fået deres søn. Deres søn, der blev født den 19. juli 2017, bor ikke hos hende og har aldrig gjort det.

Mens hun var gravid, slog T hende nogle gange. Han slog hende i hovedet med flad hånd og med knytnæve. Han satte sig nogle gange oven på hende og gav hende flere slag i hovedet med flad hånd og knytnæve. T slog ikke så meget, mens hun var gravid, som efter hun havde

født. Han kunne slå hende alt mellem 1 gang om måneden og 1 gang om ugen. Han kunne blive sur, hvis de skændtes om et eller andet ligegyldigt, hvorefter hun fik "en på kassen". Hun har mange gange bedt ham lade være med at slå. Hun turde ikke flytte fra ham, fordi han truede med at slå både hende og hendes familie ihjel. Hun ved ikke, hvorfor han truede.

Mens de boede på R-vej skete der mange ting. T slog hende. Hvis hun f.eks. spurgte, om han ville hjælpe med at vaske op, blev han sur, og slog hende i hovedet. Han har altid kun slået hende i hovedet. Da de havde boet på R-vej i nogen tid, fik de en hund, som T havde nogle magtkampe med. Han hængte hunden op ude i carporten og slog den ihjel, hvilket han tvang hende til at se på. T var rigtig vred og voldelig, når han var fuld. Han var som en tikkende bombe.

T var førtidspensionist og var hjemme hele dagen. Han lavede ingenting udover at spille Playstation og computer "24/7". Når T fik noget at drikke, blev han voldelig. T har en gang lagt hende ned på gulvet, sat sig oven på hende og tæsket hende. Det skete hos N og O, der er et vennepar. Hun ved ikke, hvorfor han slog hende. Ofte sad hun bare og kiggede, hvorefter hun pludselig fik nogle slag. Hun fik mange slag ude hos vennerne. Hun ved ikke hvorfor.

Da de boede på R-vej tog T sit luftgevær og slog kolben ind i hoften på hende. Hun kunne mærke det flere dage efter. Hun ved ikke, hvorfor han gjorde det, men han var åbenbart sur på hende. Han har også truet med at slå hende ihjel, mens de boede på R-vej. Han pegede med luftgeværet på hende, mens hun sad i sofaen. Hun kan ikke huske, om de havde skændtes forinden. Der var ca. 3-4 meter mellem dem. T sagde, at hun skulle dø, og hun tænkte: "Okay - hader du mig så meget?". Hun har altid prøvet at være sød mod T. Hun kan ikke huske, om han sagde, at hun skulle dø. Den dag blev hun endnu mere bange for ham. Hun havde også tidligere været bange for ham, fordi han bankede hende, men ikke så bange, som hun blev den pågældende dag. T har mange gange taget fat i hende og forsøgt at lægge hende ned. Hun har strittet imod, men det er lykkedes ham 3 gange at lægge hende ned, hvorefter han har banket løs på hende med knyttet hånd i hovedet.

På R-vej var der også et våben med hagl og en luftpistol. Luftpistolen er det sammen som en softgun. T skød med luftpistolen efter hende. Sommetider skød T efter et billede af et vildsvin, som han havde stående. Hvis f.eks. hun skulle ud i garagen efter noget, som T havde bedt hende hente, skød han efter hende. Det gjorde han mindst 30 gange. De fleste gange ramte han hende. Hun kunne mærke det, og hun har ar på en albue efter det. Hun ved ikke, hvorfor han gjorde det, og hun bad ham mange gange om at lade være. T har også ramt hende i lænden.

T har ikke holdt hende op mod en væg. Han har kun holdt hende ned mod gulvet.

Da de blev kæresten, vejede hun 85 kg. Det er hendes normalvægt. På R-vej fik hun ikke ret meget at spise. Selv da hun var gravid, måtte hun ikke få ret meget at spise. Efter at hun blev gravid, ville T bestemme, hvor meget hun skulle have at spise. Hvis hun ikke lod ham bestemme, fik hun "en på hovedet". Hun fik bare at vide, hvad hun måtte få at spise, mens han sad og spiste lækker mad. Han truede med at sætte en lå på køleskabet, hvis hun selv tog noget mad, ligesom han truede med, at han ville slå hende ihjel. Hun fik ikke nok at spise og var sulten. Allerede mens hun boede på R-vej, tabte hun sig rigtig, rigtig meget.

T og hun havde ikke fælles økonomi. Hun var tvunget til at hæve alle sine penge og give dem til T. Det startede i september/oktober 2017. T brugte deres penge til "alt muligt shit". Når

hun havde fået udbetalt penge, kørte de til Y-by, hvor hun skulle hæve alle sine penge og give dem til T. Hun måtte ikke få nogle penge til sig selv. Hun spurgte T, om hun måtte få nogle af sine egne penge, men han mente ikke, at hun var myndig nok til at kunne administrere dem. Hun turde ikke andet end at makke ret. T truede bl.a. med, at han ville tage hendes tøj af hende, stille hende ud midt på vejen og sige til politiet, at hun blottede sig. Hun skulle hver måned give han sine penge. Det varede frem til marts 2019. Hun prøvede mange gange at sige, at hun ikke ville give ham sine penge, men hun fik det ikke rigtig sagt, fordi hun vidste, at hun så risikerede at få "en på hovedet". Hun er 100 % sikker på, at hun ville have fået "en på hovedet", for sådan plejede T at være.

Det blev efterhånden mere og mere, at T slog hende, men selv når han ikke slog hende, havde de det ikke særlig godt sammen. Hun var hele tiden bange for, hvornår han ville slå hende. I starten af december 2018 opholdt de sig meget på U-vej. Hun ved ikke, hvorfor de skulle flytte fra R-vej. På U-vej boede tiltalte T1, tiltalte T2 og tiltalte T4 allerede. Hun kendte dem ikke i forvejen, men det gjorde T. Hun havde det ikke godt, da hun boede på U-vej. Her var det det samme med maden.

Hun fik skyld for en masse ting, som hun rent faktisk ikke havde gjort. Hun følte, at hun og T var kærestes, og hun havde desværre sex med ham i hele perioden. Hun ville egentlig ikke have sex med ham, men turde ikke sige nej. Hun havde ikke lyst til sex, men turde ikke sige nej. De havde sex hver tredje måned eller en gang om måneden. Når T ville have sex med hende, lagde hun sig bare op til ham. Han sagde ikke direkte, at han ville have sex med hende, udover en enkelt gang, hvor han på R-vej spurgte, om hun ville med ned i soveværelset. Her begyndte han at "pille ved hende", og hun spurgte, hvad han lavede. Han svarede: "Ingenting", og hun turde da ikke sige nej til ham, ligesom hun ikke turde prøve at komme væk. Hun tænkte bare: "Så skidt da". Dagen før havde han banket løs på hende, så hun var godt og grundig sur på ham. Han havde også truet hende om morgenen med, at han ville slå hende og hendes familie ihjel. T tog på hende forskellige steder på kroppen, hvilket var grænseoverskridende for hende. Selv om hun ikke havde lyst, tog hun sit tøj af og "gav ham, hvad han ville have". Bagefter lod T som om, der ingenting var sket.

De fleste gange, hvor de havde sex, havde hun ikke lyst. Det var hver gang T, der tog initiativ til at have sex. Hun turde ikke sige nej til ham, og hun turde ikke forsøge at komme væk fra ham. Hun var bange for, at hun ville være blevet "gul og blå", hvis hun havde sagt nej til ham. En sjælden gang havde hun sagt, at hun ikke havde lyst, hvorefter T bare havde givet sig til at spille videre på sin Playstation.

Hun så ikke noget til sin familie, fordi T havde taget hendes telefon, så hun ikke kunne ringe til familien. Sidste gang, hun talte med sin mor, var i november 2017. T ville ikke have, at hun havde kontakt med omverdenen og kunne fortælle, hvordan hun havde det. Hun havde lagt sin telefon under en hynde på sofaen, og da hun skulle bruge den igen et par dage efter, var den væk. T sagde, at det ikke var ham, der havde taget den, men hun kunne se på hans kropsudtryk, at det var ham, der havde taget den. Hun spurgte om lov til at få en ny telefon, men T holdt hende bare hen med snak. Hun kunne ikke komme hen til hverken sin veninde eller sin familie, eftersom hun ikke havde penge til bussen. Hun spurgte en gang imellem T, om hun måtte låne hans bil, men han svarede bare nej.

Hun turde ikke forlade T, fordi hun vidste, at han ville finde hende og slå både hende og hendes familie ihjel. Det havde han sagt mange gange; også på R-vej.

På et tidspunkt, mens de boede på R-vej, kom politiet. Hun forsøgte at flygte, men T låste hende inde, så hun skrev til sin mor, at hun ikke kunne komme ud. Politiet kom, men hun turde ikke sige til dem, at T slog hende. Derefter blev T sur på hende, og hun fik igen nogle slag i hovedet. Han sagde til hende, at hvis hun fortalte det til nogen, ville han "slette hendes sygesikring fra det danske system". Han ville ikke have, at hun fortalte, at han slog hende og ikke gav hende mad. Det gjalt både, mens de boede på R-vej, og når de var alene på U-vej.

I januar 2019 flyttede T og hun ind på U-vej, hvor T1 og T2 boede i forvejen. Her slog T1 hende i hovedet med noget hundelegetøj. Det var en tennisbold, der var formet som et kødben. Han slog hende hårdt i baghovedet. Da det skete, var T, T2 og T4 også til stede.

T har mange gange slået hende, mens hun lå på sengen. En dag satte T sig oven på hende og slog hende med knyttet hånd i hovedet. Hun havde briller på, og de gik i stykker. T4, T1 og T2 så også den episode, men der var ikke nogen af dem, der gjorde noget.

Hun er også blevet trukket i et hundehalsbånd. Hunden C var Ts hund. T tog halsbåndet af hunden og gav hende det på, hvorefter han trak hende rundt i stuen i 20 minutter. Han sagde, at han gjorde det, fordi hun trak i hundens hals, når hun gik tur med den. Hun var ved at blive kvalt. Både T4, T2 og T1 så det, og heller ikke her var der nogen af dem, der hjalp hende. Det skete en gang på U-vej. Det var altid hende, der skulle lufte hunden. Hun ved ikke hvorfor, det altid var hende, men det havde T bestemt. Hun turde ikke sige, at hun ikke ville lufte hunden, fordi hun vidste, at hun så ville "få nogen på hovedet".

Nogle dage blev hun slået flere gange om dagen. Nogle gange var det dem alle, der slog hende, men det var mest T, der slog hende. Når T slog hende, var de andre også i huset.

T1 har ikke slået hende andre gange end dengang med hundelegetøjet. Det er rigtigt, at hun på et tidspunkt stjal noget slik, fordi hun var sulten, og at hun sagde, at det var hunden, der havde spist det. Da slog T hende. Hun mener ikke, at T1 slog hende ved den lejlighed.

T2 har også slået hende. Engang lå der noget hundelort på gulvet ude i gangen. Hun tog en kniv for at skrabe det op, hvorefter T2 slog hende i hovedet med flad hånd. T2 har ikke slået hende andre gange. Hun kan ikke huske, at T2 har slået hende 2 gange.

T4 har også slået hende. Alle de andre var blevet sure på hende over et eller andet, hvorefter T4 slog hende en gang i baghovedet. Hun havde selv bøjet hovedet for at undgå at blive ramt i ansigtet. Hun kan ikke huske, om T4 var blevet opfordret til at slå hende. Det var mest T, der slog hende.

På U-vej fik hun én portion havregrød om aftenen. Det var T, der havde bestemt det. Hun har ikke hørt de andre sige, at hun burde få mere mad. De andre fik altid noget lækkert at spise. T1, T2 og T holdt øje med hende, så hun kunne ikke bare gå ud i køkkenet og selv tage noget mad. Hun luftede hunden i haven. Hun kunne ikke være gået derfra, for T holdt øje med hende "24/7". Hvis hun var gået nogen steder, ville hun nok være blevet gennembanket til døde. Det var hendes fornemmelse, at T tvang de andre til at holde øje med hende. Når hun var ude med hunden, gik de andre inde ved vinduerne for at holde øje med hende.

Det var de andre, der købte ind, og når det skete, var der altid en tilbage i huset for at holde øje med hende. De andre kiggede også efter hende, når hun var ude med hunden.

Hun måtte knap nok få noget at drikke, men hun fik dog lidt vand. I starten fik hun også saftevand. Det var også T, der havde bestemt det.

Da hun havde født sin søn, tabte hun sig meget, fordi hun ikke måtte få noget at spise. T sagde, at hun bare skulle holde sin kæft, hvorefter hun fik "en på hovedet". I løbet af dagen opholdt hun sig ude i gangen.

På U-vej opholdt hun sig inde i stuen. Når hun skulle sove, sov hun først på en madras i stuen, men til sidst skulle hun sove på gulvet. Det var T2, der tog madrassen fra hende. Hun ved ikke hvorfor. Hun er sikker på, at det var T, der havde bestemt, at T2 skulle fjerne madrassen fra hende. Pludselig havde T bestemt, at hun ikke måtte bruge toilettet, så hun var nødt til at gøre det ude i haven. Hun fik ikke lov til at tage toiletpapir med. Det skete flere gange. Hun ved ikke, hvorfor hun pludselig ikke måtte bruge toilettet.

Hun tænkte på, at hun gerne ville væk fra U-vej, men hun turde ikke, fordi hun var bange for at få flere tæsk. Hun ved ikke, hvorfor T1 og T2 slog hende. Hverken T2, T1 eller T4 gjorde noget for at hjælpe hende. Hun hørte dem heller ikke tale om det.

Hun ved ikke, hvorfor de skulle flytte til V-vej. Hun ville ikke til V-vej, men hendes adresse blev "flyttet bag hendes ryg". T kørte hende til V-vej. Hun var "skide bange" for T, og hun var bange for at få flere slag. Hun ved ikke, hvorfor T2 og T1 skulle flytte med til V-vej. Hun ved ikke, hvorfor T4 ikke skulle flytte med. Hun ved ikke, hvor længe tiltalte T3 boede sammen med dem på V-vej.

Hun har også fået tæsk med en træpersienne. Hun kan ikke huske, hvad der gik forud herfor. T slog hende på lænden og i ryggen med flere slag. T1 og T2 var i huset, da T slog. Hun tror godt, at T1 og T2 kunne høre, at hun skreg av, men de gjorde ikke noget for at hjælpe hende.

Dagen før de andre blev anholdt, slog T hende, så hun fik en flænge over øjenbrynet.

På V-vej blev hun slået dagligt af T. Hun ved ikke hvorfor, men hun må have gjort et eller andet, der ikke passede ham. Han slog hende i ansigtet med både flad hånd og knytnæve. Hun kan ikke huske, om de andre gjorde noget ved hende på V-vej. På V-vej opholdt hun sig i gangen, hvor hun skulle sidde på gulvet. Om natten var hun også i gangen. Hun lagde sig ned på gulvet i gangen, indtil T skulle i seng. Så fik hun lov til at sove i sin sovepose på gulvet ved siden af Ts seng.

Hun blev engang skubbet i ryggen, men hun ved ikke af hvem. Hun fik "sådan et los" ind i lænden og rygsøjlen. Det gjorde ondt. Hun mener at de fire andre var i huset, da det skete. Hun mener, at hun lå ned på det tidspunkt. Hun kan ikke huske, om T2 slog hende på V-vej. T1 har måske slået hende en gang. T3 har aldrig slået hende, men han har været til stede de gange, hvor hun blev slået. Det er meget lidt, hun har talt med T3.

Det var hendes job at lufte hunden og give den mad og vand. Hunden brugte hende som legetøj og bed hende. Den tog mange gange fat i hendes arm og ruskede hende. Når T havde magtkampe med hunden, slog han den, og så begyndte den at bide hende. T sagde til hunden, at den skulle tage hende, og derfor sprang hunden på hende. Det er sket et uendeligt antal gange. Det gjorde ondt, når hunden bed hende. De andre gjorde ikke noget, selvom de så, hvad T fik hunden til at gøre. Hun kan ikke huske, om T2 også fik hunden til at bide hende.

Hun fik kun mad én gang om dagen. Hun kunne godt være taget fra V-vej, men de andre holdt øje med hende "24/7". T3 holdt også øje med hende. Når T3 var alene i huset sammen med hende, følte hun, at han holdt øje med hende. T3 gik frem og tilbage ved vinduet. Han forhindrede hende ikke i at gå ud, og han sagde ikke noget om, hvad hun måtte og ikke måtte. Hun ved ikke, hvor meget T3 så, men hun tror, at han så det meste.

T4 boede på U-vej, da T og hun flyttede ind. T4 flyttede en uge før, de andre flyttede til V-vej. Hun tror, at hun vejede 50 kg, da hun flyttede ind på V-vej.

Engang hvor de andre skulle ud at handle, blev hun låst inde på toilettet nede i kælderen. Det var T, der gjorde det. T3, T2, T1 og T tog derefter ind for at handle. Hun kunne være låst inde på toilettet i en time eller flere timer. Hun kan ikke huske, hvor mange gange, hun blev låst inde på toilettet, men det var i hvert fald en gang. Det var T, der låste op for hende igen. Hun tror ikke, at T3 var der den ene af gangene, hvor hun blev låst inde nede i kælderen.

Ts softgun kom også med på V-vej, men hun blev ikke truet med den der. Det er hun overbevist om.

Til sidst begyndte hun at gå i naboernes skraldespand for at finde noget at spise. T opdagede, at hun kom hjem med nogle fastelavnsboller, som hun havde fundet i skraldespanden hos naboen. Hun fik skældud og mange smæk, da hun kom hjem. T ville ikke have, at hun skulle have andet at spise end det, som han gav hende.

Hun afleverede sedler ind gennem naboernes vinduer. Hun skrev på noget toiletpapir for at få hjælp til at komme ud og for at få noget at spise. Hun lagde sedlerne ind i naboernes vindueskarm. Hun tror, at hun fik afleveret 2 sedler i vindueskarmen. Den sidste seddel lagde hun dagen før, hun blev hentet.

F er T1s stedfar. Han kom for at hjælpe med at tage tapet ned. F kunne godt se, hvordan hun havde det. Han sagde til de andre, at de skulle stoppe med det, de havde gang i. F så, at hunden havde fat i hende, og han så T give hende "en på hovedet". F havde lagkage med, og han kom ud i gangen med et stykke til hende, fordi hun ikke måtte komme ind for at spise sammen med de andre. Hun fik ikke fortalt F, hvad der skete.

Foreholdt bilag W-1, rapport to breve, ekstrakten side 830, har vidnet forklaret, at den pågældende seddel var til F. Hun skrev sedlen til F lørdag morgen, mens han var hos dem. Den var et forsøg på at komme væk. Hun skrev bl.a., at hun gerne ville med ham hjem. Hun fik ikke givet ham sedlen. I stedet satte hun den fast i vinduesviskeren på hans bil, men da hun skulle ud med hunden, tog hun den tilbage igen, fordi hun var bange for, at de andre skulle få det at vide. Sedlen var skrevet med håb om, at F ville hjælpe hende.

Foreholdt bilag W-1-1, rapport, ekstrakten side 837, har vidnet forklaret, at det er det ene af de breve, som hun skrev til naboen. Hun skrev på et stykke toiletpapir, at de andre tog hendes penge, så hun ikke fik noget at spise, og hun skrev på et stykke pap, at hvis de havde nogle rester, ville hun gerne have dem. På et andet stykke toiletpapir, skrev hun, at hun ikke fik noget at spise. Det var også til naboen, men hun er ikke sikker på, at hun fik det afleveret. Hun skrev det, fordi hun var sulten og gerne ville have noget mad.

F kom på besøg igen dagen før, politiet kom.

Da politiet kom, havde hun lige luftet hunden. Hun havde lige nået at sætte sig på gulvet, da det bankede på døren. Der kom nok 20 politifolk. Hun blev ført ind på et værelse, men turde ikke der sige noget til politiet. Det var først, da hun kom med ind på politigården, at hun turde fortælle om det, der var hændt hende.

Hendes far hedder J, men hun har ikke kontakt med ham. Messengerbeskederne var til hendes mor.

Foreholdt bilag W-2, fotomappe, ekstrakten side 838, har vidnet forklaret, at når hun ser beskederne, kan hun godt huske, at hun har skrevet dem. De havde en lille killing, som T skød efter med sin softgun. Hendes far kom og tog katten med sig. T slog og sparkede også katten. Hun var udenfor i haven, da hendes far hentede katten. Hun kan ikke huske, hvorfor hendes far spurgte, hvordan hun havde det. Hun turde ikke fortælle sin far, at hun boede hos T, for så ville hendes familie droppe hende helt. Hun fortalte derfor, at hun boede hos en veninde. Hendes familie ville ikke have, at hun boede hos T. Det var først, da hendes mor besøgte hende på sygehuset, at hun fortalte, hvad der var sket med hende. Hun havde da ikke talt med sin familie i 1½ år.

Foreholdt bilag Q-3-1, fotomappe, ekstrakten side 596, har vidnet forklaret, at det er den træpersienne, som T slog hende med. Nogle dage senere var hun tilbage i huset sammen med politiet for at hente noget tøj. Hun fik det dårligt, da hun kom ind i huset igen.

Foreholdt samme bilag, ekstrakten side 5945, har vidnet forklaret, at det var sådan hun sad, når hun opholdt sig i gangen, Hun frøs ofte helt vildt. Hun tog 5-10 kg på, da hun var gravid.

Foreholdt bilag W-2, fotomappe, ekstrakten side 852, har vidnet forklaret, at det er et foto fra juni 2016, da hun var færdig med skolen. Billedet er taget et par måneder før, hun mødte T.

Foreholdt bilag C-2, foto, ekstrakten side 27, har vidnet forklaret, at det var sådan, hun så ud, da politiet kom den 17. marts 2019. Skaden over det venstre øje fik hun dagen før, politiet kom. T gav hende slaget, og han ville ikke have, at hun skulle på skadestuen. Mærkerne på benene stammede fra hunden. Den bed hende overalt på kroppen. Mærkerne på armene stammer fra både T og hunden.

Foreholdt bilag Q-5-1, fotomappe, ekstrakten side 605, har vidnet forklaret, at det er et foto af hunden C.

Det var allerede mens hun var gravid, at T begyndte at slå på hende.

Foreholdt bilag F-2, afhøringsrapport, ekstrakten side 162, har vidnet forklaret, at volden for alvor begyndte, da hun havde født sin søn.

Foreholdt samme bilag, ekstrakten side 165, har vidnet forklaret, at hun godt selv vidste, at hun havde udfordringer med sin økonomi, og at hun nok "lallede sine penge væk".

Foreholdt samme bilag, ekstrakten side 166, har vidnet forklaret, at T slog første gang på U-vej hos T2 og T1.

Foreholdt samme bilag, ekstrakten side 168, har vidnet forklaret, at det er rigtigt, at hun kun fortalte om to gange, hvor T havde skudt på hende med sin softgun, fordi politiet ikke spurgte ind til flere gange.

Foreholdt samme bilag, ekstrakten side 172, har vidnet forklaret, at det er rigtigt, at T1 og T2 ikke turde sige T imod. De var bange for ham. Det gjorde sig gældende begge steder, hvor de boede. Hun kan ikke huske, om T1 spurgte ind til, hvordan hun havde det, og om hun havde brug for hjælp. T2 var lige så meget i huset som de andre, når hun ikke var i skole i løbet af dagen. Hun kan ikke huske, om nogle af tingene skete, når T2 ikke var der. Hun har valgt at glemme det, der skete. Hun kan ikke huske, at hun til politirapport har forklaret, at T2 ikke så noget, fordi hun sov.

T2 og hun har været var alene på V-vej. Køkkendøren var låst, men der var åbent til toilettet og ud. Hun kunne være gået ud af huset, men hun turde ikke. Når hun var alene med T2, forsøgte T2 ikke at forhindre hende i at gå ud. T og T1 havde en nøgle til køkkendøren. Når T2 skulle i køkkenet, skulle hun spørge, om hun måtte låne nøglen. T2 og hun lavede ikke rigtigt noget, men på U-vej spillede de sommetider sammen. Hun ved ikke, hvad T2 ville have gjort, hvis vidnet var gået sin vej. Hun var ikke bange for T2, men hun var bange for T.

Foreholdt samme bilag, ekstrakten side 172, har vidnet forklaret, at hun følte, at hun var låst inde 2-3 timer. Det følte som lang tid. På R-vej forsøgte hun flere gange at stikke af fra T. På U-vej og V-vej turde hun ikke at stikke af. Hun var ikke bange for, at T2 ville gøre hende noget, hvis hun stak af. N og O turde heller ikke gribe ind over for T, for de var også bange for ham.

Foreholdt bilag F-2, afhøringsrapport, ekstrakten side 162, sidste afsnit, har vidnet forklaret, at hun ikke kan huske, hvor meget hun vejede, da hun blev indlagt. Hun lavede ikke mad sammen med de andre. Enten lavede hun selv mad først, eller også gjorde de andre det først. Hun går ud fra, at det også var T, der på V-vej bestemte, at hun kun fik mad en gang om dagen. Hun måtte knapt nok gå rundt i huset på U-vej. Det var hende selv, der gik ud efter vand. Hun skulle spørge T om lov først. Hun har ikke spurgt de andre om lov til at få vand. I starten på U-vej måtte hun godt bruge toilettet, men til sidst måtte hun slet ikke bruge det. Det var T, der sagde det til hende, og hun er overbevist om, at de andre også hørte det, for de sad i samme lokale. T har også truet hende foran de andre.

De skader, der skete på U-vej, skete ca. 1 dag før, de flyttede på V-vej. Hun mener ikke, T4 var med til det. Hun var ikke bange for T4. De lavede ikke noget sammen. Det var T, der bestemte, og når T ikke var der, var der mere frit spil. Hun har set, at der blev brækket lofter ned på U-vej. Det var T2 ikke med til, men T2 var med til at rive tapet ned. Vidnet skrev lidt på tapetet, og T2 skrev også på tapetet, men andet gjorde T2 ikke.

Hun mener, at T1 slog hende på U-vej og en gang på V-vej. Der var nok 3 gange, hvor T1 slog hende. T1 forhindrede hende ikke i at gå ud. På V-vej var det T, der låste op for hende, når hun skulle have noget at spise. Hun var indlagt på sygehuset fra den 17. marts 2019 til den 19. marts 2019. Hunden bed hendes bukser og skjortekjole i stykker. Der blev slået en fleg af stangen ved øret på hendes briller, så hun har købt nye briller for 200 kr. Hun har ikke været ved hverken psykolog eller psykiater. Hendes læge har dog henvist hende til en psykiater.

E har i retsmødet den 23. januar 2020 forklaret, at hun er veninde med A. De har kendt hinanden, fra de var henholdsvis 2 og 3 år. De har altid været veninder, og det var de også i

2015 og 2016. Da A flyttede til Y-by, havde de ikke så meget kontakt, fordi A havde fået en kæreste, og vidnet lige var blevet mor.

Hun besøgte T og A en hel weekend i januar 2016. Hun havde sin lille søn med. Hun mødte da T for første gang, og weekenden gik fint nok. T virkede flink, stille og rolig, men hun kunne godt mærke, A og hun ikke måtte være alene. Hvis de stod i køkkenet og lavede mad, var T tæt på. Hun tænkte først, at det nok skyldtes, at T var nysgerrig på, hvem hun var. Hun kunne også mærke, at A virkede anderledes og presset. Bortset fra, at de alle 3 tog ud for at handle, lavede de ikke noget uden for huset.

Kort tid efter weekenden ringede A til hende. A og hun plejede aldrig at ringe sammen, så vidnet regnede med, at der var noget galt. A græd og sagde, at der var noget, hun ikke havde turdet fortælle i den weekend, hvor vidnet havde været på besøg. A fortalte, at T var fysisk og psykisk voldelig over for hende, og at det havde stået på næsten fra starten af deres forhold. A og hun blev enige om, at A skulle hentes hjem. Vidnet fik fat i nogle venner, der havde en varebil, som de kunne have As ting i. Vidnet og hendes venner kørte til Y-by kort tid før, det blev lønningssdag, for så slap A for at skulle overføre sine penge til T.

Da de var ankommet til Y-by, bankede hun på hos T og A. T, der sad og spillede, så overrasket ud, da hun kom. Hun satte sig ved bordet i stuen, og A sagde til T, at hun skulle med vidnet. T så rolig ud og sagde bare: "Nå". A sagde derefter, at hun ville flytte, og så blev T meget opfarende. Han rejste sig og råbte og skreg. Han sagde, at hun ødelagde det for ham, fordi han så ikke havde råd til at bo der. Han tog hårdt fat i As arm. Vidnet rejste sig op for at få T væk fra A. T stoppede og havde bare travlt med at få A ud af lejligheden. Vidnet så, at As telefon lå til opladning, så den snuppede vidnet med, men derudover fik de ikke noget med. T skubbede A ud af lejligheden, og vidnet fik lov til selv at gå. T gjorde ikke vidnet noget. T sagde ikke ret meget, men lukkede og låste døren.

A og hun gik ned og talte om, at de skulle have fat i As ting. A sagde, at hun ikke turde gå derop, fordi T havde en taser. En af de venner, der var med, tilbød at gå med op, men det sagde vidnet nej til. I stedet ringede de til politiet, der kom og gik op for at snakke med T. Politiet kom ned igen, og fortalte, at T ikke ville have dem i sin lejlighed, og at de bare måtte vente, til T gav tilladelse til, at de kom derop. De kom først ind i lejligheden, da Ts forældre kom. T havde kastet en masse af As ting ned på gulvet. De samlede tingene sammen og kørte derfra. Der var mange af As ting, som de ikke fik med derfra.

A kom med hjem til ... at bo. T begyndte at sende beskeder på Messenger og sms til A og hende. T skrev bl.a., at han havde fået hiv og kræft, og at det var As skyld. Han skrev også, at A skulle komme tilbage til ham. Endvidere oprettede en falsk profil, så det så ud som om, han var fra AK81. T skrev, at hans venner fra AK81 ville komme og slå dem og deres familier ihjel. Det foregik over en lang periode.

A har i meget få detaljer fortalt hende, at hun var blevet tvunget til sex, at han havde brugt taseren på hende, at han havde været meget kontrollerende over for hende, og at hun var blevet lukket inde i soveværelset.

F har i retsmødet den 23. januar 2020 forklaret, at han så tiltalte T første gang på U-vej. Her var B, tiltalte T1 og tiltalte T2 også til stede. Der var også en femte person, men han ved ikke, hvem det var. Han ved godt, hvem tiltalte T3 er.

Han var på U-vej 4 dage før T1s fødselsdag, dvs. den 11. februar 2019. De ringede og fortalte, at de havde kørt et rådyr ned, så han tog op for at få dyret. Han og hans kone havde taget mad med derop, og de satte sig for at spise. B blev dog siddende i sofaen, indtil T pegede på hende og sagde, at hun også godt måtte komme og få noget at spise. Han tænkte, at det var mærkeligt, at T sagde sådan. B kom derefter hen til bordet for at spise med dem. Han bemærkede ikke noget mærkeligt ved B. Da de havde spist, tog han og hans kone hjem. B havde ikke sagt så meget. De var nok på U-vej ca. 3 timer den dag. B sad inde ved sofaen og spillede kort med den person, som vidnet ikke kendte.

Han var på besøg igen, da T1 havde fødselsdag, fordi han havde lovet T1 at lave rådyr til dem, så det satte de i ovnen. Han kiggede ud ad vinduet og så, at B sad ude i haven uden bukser. T2 sagde, at det var, fordi B brugte al deres toiletpapir. De var alle til stede, da T2 sagde det, og der var ikke nogen af dem, der sagde noget til det. Han kørte nok hjem ved 20-tiden efter at have været der i ca 4½ time. Han bemærkede ikke noget specielt ved B den dag. B var også med til at spise rådyr.

Han har været i huset på V-vej. Han og hans kone kom på besøg på V-vej den dag, hvor de flyttede ind, fordi han gerne ville se huset. T2, B og hunden var alene hjemme. Da de kørte igen, undrede han sig over, at de havde skåret alle træer og buske ned uden om huset. T1 sagde, at de ikke kunne få luft for alle de træer.

Onsdagen efter kom de på besøg igen for at kigge på kælderen, der skulle renoveres lidt. Den dag bed hunden B hele tiden. B sad og krympede sig sammen på gulvet i gangen. Hun legede ikke med hunden. Hun havde store bidmærker på armene. Han ved ikke, hvorfor hunden bed hende. Der var ikke nogen, der gjorde noget for at få den til at lade være. Han bad dem få hunden til at stoppe. Både T, T1 og T2 var da til stede. Han sagde 3-4-5 gange, at de skulle få den til at stoppe, førend T stoppede den. Han bestemte sig da for, at han ikke ville at hjælpe dem mere. De var ikke værd at hjælpe.

Han tænkte dog, at han alligevel ville tage derop for at se, om de stadig mishandlede B. Han sagde til sin kone, at han ville tage op til dem. Han kom med rundstykker kl. 7, men da var de ikke stået op. B lå på gulvet ved siden af Ts seng og sov uden en dyne. T, T2 og B var i huset. B fik ikke kaffe og rundstykker, men sad på sin numse ude i gangen. Det gjorde hun hele dagen. Han tog først hjem omkring kl. 18.30-19. T3 og T hentede mad til frokost, men B fik ikke noget. Hun sad stadig ude i gangen. Ind imellem gik B ud i haven for at lufte hunden. Der var ikke nogen, der sagde, at B skulle komme og spise sammen med dem. Vidnet sagde ikke noget, men observerede hende bare. Hunden løb rundt som sædvanlig. Den bed ikke B den dag. Han blev ikke og spiste aftensmad.

Da han gik, spurgte han B, om hun ville med til Hamborg, og det sagde hun ja til. Han lod hende dog være, men han tænkte, at hun ikke havde det godt, når hun skulle sidde der hele dagen og ikke fik noget at spise. Han talte ikke med B i løbet af dagen. Da han spurgte hende, om hun ville med til Hamborg, lyste hun helt op, som om hun gerne ville med væk. Han kørte dog uden hende. Han tænkte bare på, at hun skulle have hjælp. Han talte med sin kone om det. Han havde fået bekræftet sin mistanke om, at B blev mishandlet. Han ringede til politiet næste dag. Han har ikke set B blive slået.

Foreholdt bilag H-1-3, afhøringsrapport af 20. marts 2019, ekstrakten side 284, har vidnet forklaret, at det ikke er utænkeligt, at han havde hørt et kvindeskrig ude fra haven. Han kan ikke huske, at han til politirapport havde forklaret, at T1 sagde, at han ikke havde hørt noget.

Han kan godt huske, at T kom for at hente en Falck-kasse, idet han skulle have et plaster. Han er næsten sikker på, at T sagde, at han skulle have et plaster, fordi B havde fået "en dummeslasker" og var begyndt at bløde.

Den dag, hvor de tog tapet ned, havde han lagkage med. Han spurgte, om ikke B skulle have et stykke lagkage, men det sagde T nej til. Vidnet gik dog ud og gav hende et stykke alligevel.

Han fik ikke et brev af B.

Han er 100 % sikker på, at det var T2, der sagde, at B brugte alt deres toiletpapir.

Foreholdt samme bilag, ekstrakten side 282, har vidnet forklaret, at han nok til politirapport har forklaret, at det var T1, der sagde det med toilettet og toiletpapiret, men det var T2, der sagde det med toiletpapiret.

Foreholdt samme bilag, ekstrakten side 285, har vidnet forklaret, at det er hans underskrift, der er på rapporten.

Foreholdt samme bilag, ekstrakten side 283, har vidnet forklaret, at det er rigtigt, at T2 ikke var med til at spise morgenmad den dag, hvor han kom med rundstykker. Hun var ikke stået op og var stadig på sit værelse. Han ved ikke, hvem T4 er.

Han blev mistænksom, hver gang han var hos de tiltalte.

G har i retsmødet den 23. januar 2020 forklaret, at han i marts 2019 boede på V-vej 108. Hans kone og han kun så meget lidt til de nye naboer i nr. 106, fordi deres hus lå lidt længere tilbage på grunden end huset på nr. 106. De kunne dog sommetider se de nye naboer inde i køkkenvinduet.

De så nogle gange en pige gå med en hund. Første gang, han så pigen, sagde han bare hej til hende. Hun havde inge hætte på, og han kunne se, at hun var tynd og karseklippet. Anden gang, han og hans kone så pigen, talte de med hende. Det var tirsdag eller onsdag, før der skete anholdelse. Pigen fortalte bl.a., at de havde 2 akvarier og en kat. De talte kun med pigen et par minutter. Hunden virkede aggressiv og viste tænder. Da hans kone ville give hunden en godbid, trak hunden sig tilbage. Pigen spurgte, om hun måtte få godbiden, så hun selv kunne give hunden godbiden senere. Om pigen så selv spiste den, ved han ikke.

Torsdag fandt de en seddel i sovekammervinduet. Der stod noget om, hvorvidt de ville sætte nogle rester fra alle deres måltider op i et skur, der stod bagest i haven. Han og hans kone vidste ikke umiddelbart, hvem sedlen var fra, men de kunne næsten regne det ud. De talte en del om sedlen, som de tog med over til hans søster og svoger. Da de kom hjem igen, var der kommet en seddel mere. På den seddel stod der nogenlunde det samme. Der stod noget med: "Jeg får ikke noget at spise. Vil I godt give mig noget mad. Please". Da de var kommet hjem fra hans søster og svoger, gik de ned i kælderen, hvor der var nogle lidt dårlige æbler. Han smed et par stykker ud til fuglene, og dagen efter var æblerne væk. Om aftenen satte de nogle kartofler udenfor, og de var også væk næste morgen, hvor han og hans kone skulle af sted til Lanzarote. De kunne se, at der også var taget nogle fastelavnsboller, som de havde smidt ud i skraldespanden.

Foreholdt bilag W-1-1, rapport vedr. undersøgelse af koster nr. 28 og nr. 29, ekstrakten side 834, har vidnet forklaret, at det er den tekst, der stod på den første seddel, som de fik. Det er også den rigtige tekst fra den anden seddel. Teksten var skrevet på toiletpapir.

H har i retsmødet den 23. januar 2020 forklaret, at han kender tiltalte T2, som han har gået i skole med. Han har været på besøg hos T2 på V-vej. Det havde de aftalt i skolen. Da han kom, så han 3 personer arbejde med nogle ting nede i kælderen. Han kan ikke huske, hvad de hedder. Han sagde goddag til dem, hvorefter T2 og han gik ovenpå.

Han så den pige, der var taget til fange. Hun sad i gangen lige uden for køkkenet. Hun krummede sig sammen. Han talte ikke med hende. De andre talte engang imellem til hende, men han kan ikke huske, hvad de sagde. Senere på aftenen råbte de andre ad pigen. Han var der fra kl. 14 til kl. ca. 19-21. Pigen sad hele tiden ude i gangen. Han undrede sig over, at hun bare sad der. Han talte ikke med T2 om pigen. Han tænkte ikke så meget over det. Han blev og spiste aftensmad. Han spiste sammen med de andre, men pigen fik ikke noget, Hun sad bare ude i gangen.

Efter maden satte de sig ind på et af værelserne og snakkede. Tiltalte T sagde til ham, at han skulle holde mund med, hvad han havde set. Han følte sig ikke truet. Han tog hjem og havde det skidt med det, han havde set.

På et tidspunkt havde de andre gejlet hunden op til at bide pigen. De sagde: "Tag hende så", hvorefter hunden bed hende. Hun syntes ikke, det var sjovt, og hun ville gerne have hunden væk, men det blev den bare gejlet mere op af. Det varede ca. 2½ minut. Han kan ikke huske, hvem der sagde det først, men derefter sagde alle de andre til hunden, at den skulle tage hende. Ud over pigen var der 4 personer i huset, og de gejlede alle 4 hunden op. De syntes alle 4, at det var sjovt, at hunden bed pigen.

Foreholdt bilag H-7, afhøringsrapport af 20. marts 2019, ekstrakten side 309, sidste afsnit, har vidnet forklaret, at han tror, at han til politirapport har forklaret, at det mest var T og T2, der gejlede hunden op. Han har til politirapport forklaret, at de andre grinede højlydt. Han må til politirapport have forklaret, at det tog 15-20 minutter. Han kom tilbage til V-vej dagen efter for at høre, hvordan de andre havde haft det. De havde drukket, og havde ikke fået noget søvn. Da han kom ind, så han pigen komme ud fra Ts værelse og sætte sig på sin plads i gangen. Han kan ikke huske, om der var nogen, der sagde noget til hende.

Foreholdt samme bilag, ekstrakten side 310, har vidnet forklaret, at han godt kan huske, at T og T2 bad pigen om at komme ud og hjælpe med at vaske op. Det sagde hun nej til, hvorefter T råbte ad hende. Han kan ikke huske, hvem der startede med at gejle hunden op.

I har i retsmødet den 23. januar 2020 forklaret, at hun er sagsbehandler ved Y-by Kommune. Det var hun også i 2019. Hun kender B fra sit job som sagsbehandler. Hun holdt møder med B, fortrinsvis på jobcentret. Der kom en del afbud fra B. Da hun fik Bs sag i juni 2019, var B på barsel. B boede da på R-vej.

Da B havde holdt barselsorlov i 14 uger, ville vidnet gerne have en samtale med B. B ville gerne have, at mødet blev holdt på R-vej. Både B og T var hjemme, da vidnet kom. T var til stede under mødet. Hun foreslog B, at de kunne gå en tur, mens de talte, så hun kunne have B på tomandshånd, men det afslog B. Vidnet kan ikke huske hvorfor.

Hun har holdt flere møder med B på R-vej, og T var til stede ved alle møderne.

B var en høj, slank og tynd pige, og det så ikke altid ud som om, hun havde været i bad. Hun talte også med B om mad. Det emne bragte vidnet op. Hun spurgte B, hvad hun fik at spise og hvornår. B fortalte, at hun fik mad en gang om dagen, og at det var rugbrødsmadder. Vidnet spurgte ind til maden, fordi hun var bekymret for Bs sundhed. B sagde også, at hun ikke fik rørt sig så meget. B sagde, at hun ikke kunne få så meget at spise på grund af deres økonomi.

Hun var normalt på besøg alene, men den sidste gang havde hun en kollega med. Hunden var til stede ved det sidste møde på R-vej og på V-vej. Hendes kollega var med til det sidste møde, hvor T og en anden mand også var til stede. Vidnet lagde under dette møde mærke til, at hunden gøede en del, hvilket de alle påvirket af. B sagde ikke noget om, at hun blev udsat for vold. B var nok, som hun plejede at være.

Hun så B igen, da B var blevet indlagt.

J har i retsmødet den 23. januar 2020 forklaret, at han er far til B. Hans kontakt til B har været meget begrænset. Den 14. oktober 2017 hentede han en kat hos B. Inden da var kontakten meget sporadisk. De havde måske kontakt en gang hvert halve år. Han har boet i ... siden 2014. Bs mor og han flyttede fra hinanden i 2011, og derefter havde han ikke megen kontakt med B. Det var B, der kontaktede ham i oktober 2017. Tidligere havde hun ikke villet have kontakt med ham.

Han vidste gennem Bs mor, at B havde fået et barn. Bs mor og han havde talt om, at T ikke var god ved B. Han tænkte, at det var noget skidt, men der var ikke "nogen respons tilbage". Han havde flere gange skrevet til B på sms og Messenger, men han hørte ikke fra hende.

Den 14. oktober 2017 fik han nogle beskeder på Messenger fra B. Hun skrev og spurgte, om han ville komme op og hente hendes kat. Han tænkte, at så skete der nok lidt. Hun fortalte, at T skød til måls efter katten med sin paintballpistol. Han kørte derop, og på vejen derop spurgte han B, om hun ville med hjem, men det ville hun ikke. Hun sagde, at han skulle skynde sig at komme og hente katten, for T måtte ikke vide det. Adressen havde hun sendt til ham på Messenger. Da han ankom, stod B ude på vejen med katten, som han fik. Han fik et knus af hende. Han kunne se, at hun havde et brændsår på armen. Han havde ikke set hende i 1½ år. Hun var blevet meget tyndere, men han kunne godt genkende hende.

Da han havde fået katten, skulle han køre igen med det samme, for T måtte ikke vide det. B havde det ikke godt, men hun ville ikke med ham. Han spurgte efterfølgende sin ekskone, om ikke B fik noget at spise, og hans ekskone sagde, at B havde fortalt, at hun kun fik havregrød en gang om dagen. Han spurgte også sin ekskone, hvorfor B havde det brandsår på armen, og hans ekskone fortalte, at T slukkede sine cigaretter på armen af B.

Han så først B igen den 17. marts 2019 på sygehuset.

Foreholdt bilag W-2, fotomappe, ekstrakten side 838, har vidnet forklaret, at det er rigtigt, at det var den første henvendelse, som han fik på Messenger fra B. Han kan også bekræfte de efterfølgende beskeder. Han spurgte ind til B, fordi han var bekymret for hende. Han anbefalede hende at ringe til politet. Han kan godt huske, at han skulle holde ved nabohuset, og det var også der, hun stod, da han kom. Han skrev: "Det kommer han til", fordi han ville have en snak med T, men det fik han aldrig. Han ville gerne snakke med B, men det afviste

hun hele tiden. Han blev lidt gal over, at hun ikke ville tale med ham, især fordi han var kørt så langt.

K har i retsmødet den 23. januar 2020 forklaret, at hun er mor til B. Før den 17. marts 2019 havde hun ikke haft kontakt til sin datter i 1½ år. Tidligere havde kontakten været god nok. B og hun havde boet sammen, indtil B flyttede en måned før, hun fødte. B flyttede i juni 2017. Efter at B var flyttet, havde vidnet ikke megen kontakt til B, fordi B ikke måtte have kontakt med sin familie.

Hun havde kontakt til politiet. Hun vidste godt, at B boede sammen med tiltalte T på R-vej. Vidnet var taget op til R-vej sammen med politiet for at hente B. B havde sendt et billede af, hvordan hun ville komme til at se ud, hvis ikke hun kom væk fra T. B fortalte, at hun ikke måtte få noget at spise. Da hun kom hjem til B sammen med politiet, gav B hende bare et knus og sagde, at hun ikke skulle med alligevel. T var ikke til stede på dette tidspunkt.

På et tidspunkt i efteråret 2017 stoppede kontakten med B. Det var næsten fra den ene dag til den anden. Hun var godt klar over, at B blev slået af T. Allerede på R-vej var B ved at blive tynd.

T har én gang hentet B hjemme hos vidnet i Det er den eneste gang, hvor hun har set T.

På et tidspunkt kom Bs far med Bs kat. Hun talte med med Bs far om sine bekymringer for B. Det var efter, at hun havde fået katten, at kontakten stoppede. Hun kunne hverken få fat i B på facebook eller telefonisk, selvom hun forsøgte mange gange.

Politiet ringede til hende, da B var blevet indlagt. Hun havde svært ved at genkende sin datter, der var blevet meget tynd og ikke havde sit lange hår. B har tidligere været normalvægtig og har aldrig haft spiseforstyrrelser. Det er ikke hendes indtryk, at B gerne selv ville være tynd.

Foreholdt bilag W-2, fotomappe, ekstrakten side 852, har vidnet forklaret, at det er et billede fra sommeren 2016, hvor B var blevet færdig med skolen.

L har i retsmødet den 23. januar 2020 forklaret, at han kender tiltalte T. Han har kendt T i 8 år. De har været venner. Deres venskab har dog været lidt turbulent. De lærte hinanden at kende gennem en fælles kammerat. De boede begge i Y-by en overgang. Han var klar over, at T kom sammen med B. Han har mødt B. T fortalte ham ikke så meget om sit forhold til B. Ts og Bs forhold var lidt turbulent. T har altid været meget grov i munden. Han har besøgt T i Y-by og på R-vej, men han har ikke besøgt ham på U-vej eller V-vej.

Han talte med B de gange, hvor han besøgte dem. Han har aldrig selv set T udøve vold mod B. Han kan heller ikke huske at have hørt om det. Man kunne se, at B blev tyndere, fordi hun ikke fik noget at spise. T sagde, at B spiste for meget.

T og B har besøgt ham og hans kæreste en enkelt gang. Det var meget begrænset, hvor meget B kom ud, men han ved ikke hvorfor. Han kan dog have sine tanker om det. Efter hans opfattelse kontrollerede T B. Han kunne godt se mellem linjerne, at der var noget, der ikke var, som det skulle være. T var grov i munden, og B måtte ikke selv komme ud. T skulle være der hele tiden.

T havde fortalt, at B og han havde lavet en fælles aftale om, at B skulle sende sine penge til T, men sådan tror vidnet ikke, det hang sammen. Det var alle hendes penge, som hun skulle overføre til T. Han kunne se, at T havde så stort et forbrug, at det ikke ville kunne betales med hans egne penge. T brugte penge på computere og akvarier.

Foreholdt bilag U-1-2, udlæsning af tiltalte Ts mobiltelefon, ekstrakten side 796, har vidnet forklaret, at han bliver kaldt for "hr. ...". Den 29. juli 2018 skrev han til T, at han ikke kunne forstå, hvordan T kunne købe alle de ting, for de penge han fik. Han kan godt huske den besked, som T skrev til ham kort efter. Det var hans opfattelse, at T på dette tidspunkt var ved at blive vred. "Hende" er B. Han havde sine egne tanker om, at der var en masse, der ikke var, som det skulle være. Han følte ikke, at der var meget, han kunne gøre. T behandlede alle mærkeligt. Der var ting, der gjorde, at han syntes, at den måde, som T behandlede B på, var grotesk.

T kunne ikke styre vidnet, og vidnet følte sig ikke truet af de sms'er, som T skrev til ham. Hvis man ramte de punkter, hvor T godt vidste, der var noget galt, skrev T nogle ubehagelige beskeder tilbage. Ungerne der hentydes til, er hans og hans kærestes børn. Da T begyndte at true dem, blev det for meget for vidnet.

Efter beskederne i juni 2018 ringede T og han hovedsageligt til hinanden. De talte også sammen via computeren. Deres kontakt var on/off.

Han sendte artiklen om, at psykisk vold skal straffes med 3 års fængsel, til T. Det gjorde han, fordi han inderst inde vidste, at der var noget, der ikke var, som det skulle være. Det var en hentydning til T, fordi vidnet godt vidste, at T ikke behandlede B godt.

B blev den 17. marts 2019 kl. 19.30 undersøgt på Aarhus Universitet, Institut for Retsmedicin. Af personundersøgelsen fremgår:

"...

Hovedet

Håret er kort og brunligt. Undersøgte angiver svær ømhed over issen. Der kan ikke erkendes læsioner i hårbunden eller over issen.

Læsion 1: I højre tinding ses et stort mørkrødtligt grønligt blodunderløbent mærke, målende 5 cm i diameter.

Læsion 2: Omkring højre øje, på øvre øjenlåg og ned under øjet, ses et blodunderløbent mærke, i et område målende ca. 5 cm i diameter.

Læsion 3: Ved venstre øjenbryn, ud mod øret, ses et tværgående kvæstningssår, målende 1 x 0,1 cm i diameter.

Læsion 4: Rundt om hele venstre øje ses et grønligt blodunderløbent mærke, der strækker sig op i panden, målende rundt om øjet ca. 5 cm i diameter, op mod panden målende 5 x 4 cm.

Der ses ingen punktformede blødninger i øjnenes bindehinder, øjenlågshuden, ansigtshuden, huden bag ørerne eller i mundslimhinden.

Næsen er uden læsioner.

De ydre ører er uden læsioner.

Læsion 5: På overlæben ses en cirkulær hudafskrabning med skorpedække, målende 0,4 cm i diameter. (Undersøgte oplyser, at det er et forkølelsessår.)

Læberne er uden læsioner og med intakte læbebånd.

Der er egne tænder i over- og undermund, tandstatus middel.

Hals

Der er ingen læsioner på halsen, men der ses jordlignende tilsmudsning.

Bryst

Der ses ingen læsioner.

Bug

Læsion 24: Nedadtil på venstre side af bugen ses et cirkulært grønligt blodunderløbent mærke, målende 3 cm i diameter.

Ryg

Læsion 20: Opadtil på højre side af ryggen ses en længdegående hudafskrabning med begyndende skorpedække, målende 2 x 0,3 cm.

Læsion 21: Ned over hele ryggen, samt ned over lænden, ses adskillige blodunderløbne cirkulære mærker, hvoraf de største måler 2,5 cm i diameter og de mindre måler ca. 1,5 cm i diameter. (Undersøgte oplyser, at hun er blevet slået med en løs persienne ned over ryggen.)

Læsion 22: Op mod venstre skulder ses adskillige cirkulære grønlig blodunderløbne mærker, hver målende ca. 1,5 cm i diameter, i et område målende ca. 20 x 10 cm.

Læsion 23: I venstre side af lænden, ned mod venstre balle, ses et ovalt tværgående mørkrødt blodunderløbent mærke, målende 12 x 5 cm. (Undersøgte oplyser, at det er efter bid fra hund.)

Læsion 34: Nederst på venstre side i lænden ses et cirkulært hyperpigmenteret ar, målende 0,5 cm i diameter. (Angives at være efter skud med softgun.)

Arme

Læsion 6: På hele højre overarms udstrækning, i hele omkredsen, ses et varierende grønligt blåligt mørklilla blodunderløbent mærke, målende 20 x 18 cm.

Læsion 7: På hele højre underarm ses ligeledes et mørkbrunt blodunderløbent mærke, målende samlet 20 x 16 cm.

Læsion 8: Nedadtil på højre underarm, mod tommelfingersiden, ses to skråforløbende hudafskrabninger med begyndende skorpedække, hver målende 0,3 x 0,1 cm. (Undersøgte oplyser, at det er efter bid fra hund).

Læsion 9: På højre tommelfinger, over grund- og mellemlid, ses to hudafskrabninger med begyndende skorpedække, målende 0,1 cm i diameter.

Læsion 10: På højre lillefingers mellemkno ses hævelse og et blåligt blodunderløbent mærke, målende 1 cm i diameter.

Læsion 11: Opadtil, fortil, på venstre skulder, ses tre cirkulære hudafskrabninger med begyndende skorpedække, hver målende 0,3 cm i diameter. (Undersøgte oplyser, at det er efter bid fra hund).

Læsion 12: Omkring hele venstre overarm, i hele overarmens omkreds, ses et i varierende farve blåligt lilla rødt grønligt blodunderløbent mærke, målende 24 x 18 cm.

Læsion 13: På venstre underarm ses en tværgående hudafskrabning med skorpedække, målende 0,5 x 0,2 cm.

Læsion 14: På venstre underarm, over mod tommelfingersiden, ses tre hudafskrabninger med begyndende skorpedække, hver målende 0,3 x 0,2 cm. (Undersøgte oplyser, at det er efter bid fra hund).

Læsion 15: På hele venstre underarm, i hele omkredsen, ses et grønligt blåligt blodunderløbent mærke, målende 20 x 16 cm.

Læsion 16: På venstre håndled, på håndfladesiden, ses en tværgående hudafskrabning med skorpedække, målende 0,6 x 0, 1 cm. (Undersøgte oplyser, at det er efter bid fra hund).

Læsion 17: På venstre tommel, over grundleddet, ses to hudafskrabninger med skorpedække, hver målende 0,2 cm i diameter.

Læsion 18: På venstre tredje kno ses en hudafskrabning med skorpedække, målende 0,2 cm i diameter.

Læsion 19: På venstre fjerde finger, over yderleddet, ses en cirkulær hudafskrabning, målende 0,3 cm i diameter.

Læsion 33: På venstre albue ses et helt cirkulært 0,6 cm stort ar. (Undersøgte oplyser, at det er efter hun i sommeren 2018 blev skudt med en softgun).

Fingerneglene er hele, uplejede og med jordlignende tilsmudsning.

Ben

Læsion 25: På hele højre lårs forside ses spredte uregelmæssige grønlig blodunderløbne mærker, hver målende ca. 2,5 - 3 cm i diameter, i et område målende 25 x 10 cm.

Læsion 26: Ned ad hele højre skinneben ses et uregelmæssigt mørklilla blodunderløbent mærke, i et område målende ca. 20 x 10 cm.

Læsion 27: På højre fod ryg ses et område med hudafskrabninger, målende samlet 2,5 x 1 cm. (Undersøgte oplyser, at det er efter krads fra hundepoter).

Læsion 28: Over storetåens grundled ses tre små hudafskrabninger med begyndende skorpedække, beliggende på række, hver målende ca. 0, 1 cm i diameter, i et område målende 0,8 x 0, 1 cm.

Læsion 29: Ned ad venstre lår fortil, på ydersiden samt ned mod knæet, ses adskillige uregelmæssige grønblålige mørklilla blodunderløbne mærker, i et område målende samlet 28 x 12 cm.

Læsion 30: På venstre fodryg ses tre hudafskrabninger med begyndende skorpedække, hver målende ca. 0,3 x 0,2 cm, i et område målende 4,5 x 3 cm. (Undersøgte oplyser, at det er hundens kløer, der har krads hul på hendes fod).

Læsion 31: På hele venstre fodryg ses hævelse og et mørklilla blodunderløbent mærke, i et område målende 10 x 8 cm. (Undersøgte oplyser, at det var for ca. 1 uge siden, hvor hun drak af vandhanen, hvorefter hun blev afstraffet af kæresten/formodet gerningsmand med hårde tramp over venstre forfod).

Læsion 32: Under venstre fod, over fodballen, mellem tredje og fjerde tå, ses et sår, målende ca. 1 cm i diameter. (Undersøgte oplyser, at hun har trådt på noget jern).

Gynækologisk undersøgelse

Der er ikke påvist læsioner ved ydre kønsorganer og endetarmsåbningen.

Undersøgte er efter undersøgelsen kørt med en ambulance liggende til indlæggelse på ... Sygehus med henblik på kontrol af væsketal og stivkrampe-vaccination.

..."

Tiltalte T har været mentalundersøgt.

Overlæge, speciallæge i psykiatri P har i retspsykiatrisk erklæring af den 1. juli 2019 vedrørende tiltalte T anført:

"...

Observanden er herefter ikke sindssyg og har med størst sandsynlighed heller ikke i perioden for de påsigtede forhold været sindssyg eller befundet sig i en tilstand, der kan ligestilles hermed. Han er begavelsesmæssigt placeret i sinkeområdet (inferioritas intellektualis), men ikke mentalt retaderet. Han kan have været under indfyldelse af alkohol på nogle tidspunkter i perioden for de påsigtede kriminelle forhold, men der er ikke fundet holdepunkter for at mistænke, at han har befundet sig i en heraf afledt abnorm rustilstand.

...

Observanden er herefter omfattet af straffelovens § 69. Såfremt han findes skyldig som påsigtet, kan der imidlertid ikke, jf. samme lovs § 68, 2. punktum, peges på foranstaltninger mere formålstjenlige end straf som forskyldt. I tilfælde af kombinationsdom, prøveløsladelse eller betinget dom anbefales tilsyn af Kriminalforsorgen og efter tilsynsmyndighedens nærmere bestemmelse vilkår om lægelig ledet behandling mod alkoholmisbrug.

..."

Overlæge, speciallæge i psykiatri P har i supplerende retspsykiatrisk erklæring af den 18. september 2019 vedrørende tiltalte T anført:

"...

Observanden ses ikke tidligere dømt for alvorlig personfarlig kriminalitet, herunder voldtægt eller anden sædelighedskriminalitet. Han er nu sigtet for bl.a. gentagen alvorlig vold og mishandling, langvarig frihedsberøvelse, trusler, voldtægt og ulovlig tvang. De aktuelle sigtelser har fundet sted over en længere periode og er præget af gentagelse af vold og seksuelle krænkelse mod personer, som han har været i et nært forhold til.

Herefter må det antages, at observanden, uagtet at han ikke tidligere er dømt for personfarlig kriminalitet, udgør en såvel nærliggende som væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed og at anvendelse af forvaring i stedet for fængsel findes påkrævet for at forebygge denne fare.

..."

Retslægerådet har i udtalelse af 15. november 2019 vedrørende tiltalte T anført:

"...

Ved aktuelle mentalundersøgelse findes T svært personlighedsmæssigt afvigende med overvejende dyssoziale, men også narcissistiske, paranoide og emotionelt ustabile træk. Begavelsesmæssigt placerer han sig lavt i normalområdet med en samlet risikovurdering med hensyn til fremtidig vold, herunder seksuel vold, placerer ham i gruppen med høj risiko. Selv angiver T sig for at være en voldig type med trang til at udøve vold og tilfredsstillelse herved.

På denne baggrund finder Retslægerådet T omfattet af straffelovens § 69. Såfremt han findes skyldig i det påsigtede, kan Retslægerådet imidlertid ikke pege på

foranstaltninger, jævnfør samme lovs § 68, 2. pkt., som mere formålstjenlige end straf til imødegåelse af en formentlig nærliggende risiko for ny personfarlig kriminalitet.

Retslægerådet vurderer, at T udgør både en nærliggende og væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred og frihed, og anvendelse af forvarig i stedet for fængsel er påkrævet for at forebygge denne fare.

..."

Tiltalte T1 har været mentalundersøgt.

Overlæge, speciallæge i psykiatri Q har i retspsykiatrisk erklæring af den 6. juni 2019 vedrørende tiltalte T1 anført:

"...

Observanden er herefter ikke sindssyg. Han er ikke misbrugende af alkohol eller andre rusmidler, og der er intet, der tyder på en patologisk rus. Observanden lider ikke af epilepsi, og grundig udredning i barnealderen har ikke peget på andre hjerneorganiske sygdomme. Observanden er intelligensmæssigt placeret svarende til inferioritas intellektualis (sinkeområdet). Der er ikke udover dette alvorlig psykopatologi. Han fremtræder umoden og ubekymret.

Herefter er observanden omfattet af straffelovens § 69. Såfremt han findes skyldig som påsigtet, kan man dog ikke, jf. samme lovs § 68, 2. punktum, pege på nogen foranstaltning som mere formålstjenlig end almindelig straf til imødegåelse af en formentlig mindre risiko for fremtidig ligeartet kriminalitet.

..."

Tiltalte T2 har været mentalundersøgt.

Overlæge, speciallæge i psykiatri Q har i retspsykiatrisk erklæring af den 5. juli 2019 vedrørende tiltalte T2 anført:

"...

Observanden er herefter omfattet af straffelovens § 69. Såfremt hun findes skyldig som påsigtet, skal, jf. samme lovs § 68, 2. punktum, som mere formålstjenlig foranstaltning end straf som forskyldt til imødegåelse af risikoen for fremtidig ligeartet kriminalitet, anbefales dom til ambulans psykiatrisk behandling ved psykiatrisk afdeling med tilsyn af Kriminalforsorgen, således at Kriminalforsorgen sammen med overlægen kan træffe bestemmelse om indlæggelse.

..."

De tiltalte T, T1 og T2 er ikke tidligere straffet af relevans for denne sag.

Tiltalte T1 har vedrørende sine personlige forhold forklaret, at han gerne vil finde et arbejde, hvor han skal lave biler. Kommunen er ved at finde et flexjob til ham.

Tiltalte T2 har vedrørende sine personlige forhold forklaret, at hun gerne vil bo i det område, hvor hun er opvokset. Hun har ikke for tiden en bolig, men hun har fået lov til midlertidigt at bo hos sin mor. Hun arbejder på at finde en studenterbolig i Vil gerne fortsætte STU. Hun vil gerne tale med læger m.v., hvis retten synes, at hun skal.

De tiltalte T, T1 og T2 har under denne sag været frihedsberøvet fra den 17. marts 2019.

Rettens begrundelse og afgørelse

Vedrørende skyldspørgsmålet

Retten har den 3. februar 2020 om skyldspørgsmålet vedrørende alle de tiltalte afsagt følgende

Kendelse

Vedrørende forhold 1-4 lægges det efter bevisførelsen indledningsvis til grund, at T har boet sammen med A på den adresse og i den periode, der er anført i anklageskriftet. Det lægges endvidere til grund, at T og A var kæresten i den pågældende periode.

Vedrørende forhold 5-16 lægges det efter bevisførelsen indledningsvis til grund, at de tiltalte har boet sammen på de adresser og i de perioder, der er anført i anklageskriftet. Det lægges endvidere til grund, at de tiltalte har boet sammen med B på de adresser og i de perioder, der er nævnt i anklageskriftet.

Forhold hvor T er tiltalt alene

Der er tale om forhold 1-10 og 15.

T har under hovedforhandlingen valgt ikke at afgive forklaring om de forhold, der vedrører A (forhold 1-4).

A har afgivet en sikker, detaljeret og troværdig forklaring om det, som hun har været udsat for, og om biomstændighederne ved de enkelte episoder. Forklaringen er nøjagtig den samme, som hun har afgivet til politiet, og den støttes af vidnet Es forklaring om, hvad A, der er hendes veninde, har fortalt hende.

T har under hovedforhandlingen valgt heller ikke at afgive forklaring om de forhold, der vedrører B (forhold 5-10 og 15). Af de dokumenterede forklaringer i grundlovsforhøret og til politirapport fremgår, at T, der under hovedforhandlingen i det væsentlige har nægtet sig skyldig, på daværende tidspunkt erkendte meget af det, som han er tiltalt for.

B har afgivet en sikker, detaljeret og troværdig forklaring om det, som hun har været udsat for, og om biomstændighederne ved de enkelte episoder. Endvidere er Bs forklaring i retten fuldstændig i overensstemmelse med hendes forklaringer til politirapport.

Forhold 1

A har forklaret, at hun først foretog anmeldelse til politiet, da hun hørte om sagen vedrørende B, idet hun hidtil blot havde ønsket at komme væk fra T, at glemme det, der var sket, og at komme videre med sit liv.

A har forklaret, at hun i stort set hele den periode, hvor hun var kæreste med T, blev slået gentagne gange af ham. Hun har slet ikke har tal på, hvor ofte T slog hende. Det kunne svinge, hvor ofte det skete, men der var aldrig lange pauser mellem volden. T slog hende både

med flad hånd og med knytnæve i hovedet og på kroppen. Det gjorde meget ondt, og der kom blå mærker. Det lægges på baggrund af As forklaring til grund, at T udøvede vold mod hende som afstraffelse, når hun ikke gjorde, som han sagde.

Uanset at voldsepisoderne isoleret set må anses for omfattet af straffelovens § 244, finder retten under hensyn til, at volden er begået kontinuerligt over en lang periode og som afstraffelse, at der er tale om mishandling, og T er på denne baggrund skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, som anført i den rejste tiltale i forhold 1.

Forhold 2

A har sikkert, detaljeret og troværdigt forklaret, hvordan hun i hvert fald 2 gange er blevet voldtaget af T som beskrevet i forhold 2. Hun har forklaret, hvordan hun gjorde modstand, og hvordan T begge gange tog kvælertag på hende; den ene gang så hårdt, at hun havde svært ved at trække vejret. Retten lægger efter forklaringen til grund, at A under samlejerne blev fastholdt som nævnt i tiltalen.

Det lægges på baggrund af As forklaring endvidere til grund, at T vidste eller bestemt måtte formode, at A ikke ville have sex med ham, og T er således skyldig i overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, som anført i den rejste tiltale i forhold 2.

Forhold 3

A har forklaret, at hun 2 gange blev låst inde i soveværelset af T. Begge gange blev hun låst inde om aftenen og først lukket ud igen næste formiddag eller morgen. Hun har endvidere forklaret, at der ikke var en "smækker" på døren til soveværelset, og at det ikke var hendes ønske, at døren skulle låses, idet hun bankede på døren og forsøgte at få T til at låse døren op. Det er på denne baggrund bevist, at A mod sin vilje 2 gange blev låst inde i soveværelset i adskillige timer, og T er således skyldig i overtrædelse af straffelovens § 261, stk. 1, som anført i den rejste tiltale i forhold 3.

Forhold 4

A har forklaret, at hun, mens hun boede sammen med T, ikke kunne besøge sin familie og sine venner. Hun turde ikke selv tage afsted på besøg, fordi hun var bange for, hvad T så ville gøre. På denne baggrund sammenholdt med, at det som anført vedrørende forhold 1 er bevist, at T udøvede vold mod A som afstraffelse, når hun ikke gjorde, som han sagde, er det bevist, at T tillige er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 260, stk. 1, som anført i den rejste tiltale i forhold 4.

Forhold 5

B har forklaret, at T ofte slog hende, og at det i lange perioder var hver dag. Han slog hende både i hovedet og på kroppen, og det var både med flad hånd og med knytnæve. Hvis hun ikke lod ham bestemme, fik hun "en på hovedet".

Uanset at slagene isoleret set må anses for omfattet af straffelovens § 244, finder retten under hensyn til, at volden er begået kontinuerligt over en lang periode og som afstraffelse, at der er tale om mishandling og dermed om overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1.

Det er ikke bevist, at T har kastet B op mod en væg, og T frifindes derfor i overensstemmelse med anklagemyndighedens påstand for denne del af den rejste tiltale i forhold 5.

Det lægges i overensstemmelse med Bs forklaring til grund, at T, mens de boede på R-vej, tog sit luftgevær og slog kolben ind i hoften på hende, så hun kunne mærke det flere dage efter. T er således også vedrørende denne del af den rejste tiltale i forhold 5 skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1.

Det lægges i overensstemmelse med Bs forklaring endvidere til grund, at T på R-vej mindst 30 gange har skudt efter hende med en softgun. De fleste gange ramte han hende, og hun har ar på albuen efter det. På denne baggrund er T også vedrørende denne del af den rejste tiltale i forhold 5 skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1.

Det lægges i overensstemmelse med Bs forklaring til grund, at hun, mens de boede på R-vej, ikke fik ret meget at spise og drikke, og at det var T, der bestemte, hvor meget hun skulle have at spise. Det lægges efter bevisførelsen til grund, at B ikke fik nok at spise og var sulten, og at hun allerede på R-vej tabte sig "rigtig, rigtig meget".

Det fremgår af den dokumenterede retsmedicinske undersøgelse af B, at langvarig faste medfører risiko for forstyrrelser i kroppens syre-/basebalance.

Retten finder på denne baggrund, at T ved langvarigt at have hindret B i adgang til mad og drikke har begået et legemsangreb mod hende, der kan karakteriseres som mishandling. T er derfor også vedrørende denne del af den rejste tiltale i forhold 5 skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1.

Forhold 6

B har forklaret, at T på R-vej pegede på hende med sit luftgevær, mens han sagde, at hun skulle dø. Hun sad i sofaen, og der var 3-4 meter mellem dem. Retten finder forklaringen troværdig og lægger den til grund.

T er herefter i det anførte omfang skyldig i overtrædelse af straffelovens § 266 i forhold 6.

Forhold 7

B har forklaret, at T flere gange har truet hende med at slå hende ihjel, hvis hun fortalte, at hun blev slået af ham, og at hun ikke fik mad. Denne forklaring støttes af tiltalte T1s forklaring under hovedforhandlingen.

Det er på denne baggrund bevist, at T i det anførte omfang er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 123.

Forhold 8

B har forklaret, at T ikke ville have, at hun havde kontakt med omverdenen, og at han således tvang hende til ikke at se sin familie og sine venner, ligesom han fratog hende mobiltelefonen. Hvis hun gjorde det alligevel, ville T slå hende.

Denne forklaring støttes af Bs mors, vidnet Ks, forklaring om, at hun på et tidspunkt i efteråret 2017 pludselig og uden varsel mistede kontakten med sin datter, indtil hun 1½ år senere så sin datter igen den 17. marts 2019 på sygehuset.

På denne baggrund er T skyldig i overtrædelse af straffelovens § 260, stk. 1, som anført i den rejste tiltale i forhold 8.

Forhold 9

B har forklaret, at T mange gange har haft samleje med hende, hvor hun ikke har haft lyst til at have samleje med ham. Det var hver gang T, der tog initiativ hertil, men hun turde ikke sige nej til ham, og hun turde ikke forsøge at komme væk fra ham. B har forklaret detaljeret, sikkert og troværdigt om 2 tilfælde, hvor T efter hendes opfattelse begik voldtægt mod hende. Ved det ene af samlejerne havde T dagen forinden "banket løs på hende", og om morgenen havde han truet med at slå hende og hendes familie ihjel.

T vejer ca. 150 kg, og han er således betydeligt større end B, der ikke havde nogen mulighed for at slippe væk fra ham eller skubbe ham væk, når han lå oven på hende.

T har i forbindelse med udarbejdelsen af mentalerklæringen udtalt, at han anser sig for at være "en voldelig type med trang til at udøve vold og tilfredsstillelse herved". Ifølge mentalerklæringen har T en afvigende seksualitet med voldelige og dominante elementer grænsende til seksuel sadisme. Det fremgår desuden af Ts dokumenterede forklaringer til politirapport og i grundlovsforhøret, at han ikke selv mente, at han var kæreste med B, og at han aldrig havde været kæreste med hende. Det fremgår endvidere, at han flere gange har forklaret, at han væmmedes ved hende.

På denne baggrund sammenholdt med, at B i perioder dagligt blev slået af T, blev udsat for ydmygende behandlinger og vidste, at hvis hun gjorde mere modstand, ville hun blive slået endnu mere, finder retten, at T vidste eller bestemt måtte formode, at B ikke frivilligt ønskede at have samleje med ham, og han er derfor skyldig i mindst 2 tilfælde af overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, om voldtægt som anført i den rejste tiltale i forhold 9.

Efter anklagemyndighedens påstand frifindes T for den del af tiltalen i forhold 9, der vedrører overtrædelse af straffelovens § 225, jf. § 216, stk. 1, nr. 1.

Forhold 10

B har forklaret, at T og hun ikke havde fælles økonomi, og at hun hver måned blev tvunget til hæve alle de penge, som hun fik udbetalt af kommunen, og give dem til T. Det fremgår af den dokumenterede kontoudskrift, at der fra Bs konto hver måned blev hævet ca. 10.000 kr.

Bs forklaring støttes af tiltalte T1s og tiltalte T4s forklaringer under hovedforhandlingen og af vidnet Ls forklaring.

B har forklaret, at hun er 100 % sikker på, at hun, hvis hun nægtede at hæve pengene til T, risikerede at få "en på hovedet", fordi sådan plejede T at være. Det lægges på denne baggrund og på baggrund af det, der i de øvrige forhold er anført, til grund, at overførslen af pengene skete under en i situationen liggende trussel om vold, hvis pengene ikke blev overført.

Under de foreliggende omstændigheder, hvor B blev tilbageholdt mod sin vilje og fik en meget begrænset mængde mad, udgør det fulde overførte beløb en uberettiget vinding for T. Ingen del af beløbet kan således anses for "husleje" mv.

Der er på den anførte baggrund tale om røveri, og T er således skyldig i overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, som anført i den rejste tiltale i forhold 10.

Forhold 15

B har forklaret, at hun er overbevist om, at hun ikke blev truet med en softgun på V-vej, og T frifindes derfor for den rejste tiltale i forhold 15.

Forhold hvor T, T1, T2 og T4 er tiltalt i forening

Der er tale om forhold 11-12.

Der er af de tiltalte henholdsvis under hovedforhandlingen, i grundlovsforhøret og/eller til politirapport afgivet forklaringer om, at de i de perioder, hvor de boede på de pågældende adresser, havde overværet, at B blev nægtet mad og drikke, at hun blev tvunget til at sove på gulvet uden madras, at hun skulle opholde sig i gangen, at hun kun måtte gå ud i haven, når hun skulle lufte hunden C, og at hun betalte ca. 10.000 kr. om måneden for husleje og mad.

Der er endvidere afgivet forklaringer om, at B blev slået, hvilket ofte skete dagligt, at hunden C blev pudset på hende, og at hun blev sparket.

Vedrørende spørgsmålet om, hvad der bevismæssigt kan lægges til grund er sket i forhold 11-12:

Forhold 11

B har detaljeret, sikkert og troværdigt forklaret om de forskellige episoder på U-vej, der er nævnt i forhold 11, og om biomstændighederne herved. Hendes forklaring støttes af de tiltaltes forklaringer under hovedforhandlingen, i grundlovsforhøret og/eller til politirapport. Det er på denne baggrund bevist, at B blev udsat for vold som beskrevet i forhold 11.

Retten finder, at der vedrørende den del af volden, der vedrører adskillige slag i hovedet og på kroppen, herunder med hundelegetøj, som i perioder er begået dagligt som led i afstraffelse og over en længere periode, er tale om mishandling, og den nævnte voldsudøvelse henføres derfor under straffelovens § 245, stk. 1.

Den del af volden, der vedrører kvælertag og hundehalsbånd om halsen, henføres ligeledes under straffelovens § 245, stk. 1.

Retten finder, at den del af volden, der vedrører angreb med hunden C, må sidestilles med vold med redskab eller genstand. Det fremgår af den rets-medicinske undersøgelse, at ubehandlede hundebid indebærer risiko for livstruende betændelse, og det lægges efter bevisførelsen til grund, at B ikke fik lov til at komme til læge eller på sygehuset. På den anførte baggrund henføres også denne del af volden under straffelovens § 245, stk. 1.

Forhold 12

B har detaljeret, sikkert og troværdigt forklaret, at hun blev tvunget til at sove på gulvet uden madras, at hun i perioder skulle "besørge" ude i haven, og at hun ikke måtte bruge toiletpapir. Hvis ikke hun gjorde, som hun fik besked på, fik hun flere slag.

Bs forklaring støttes af de tiltaltes forklaringer under hovedforhandlingen, i grundlovsforhøret og/eller til politirapport og af vidnerne Fs, Hs og Ls forklaringer.

På denne baggrund er det bevist, at B var udsat for ulovlig tvang, jf. straffelovens § 260, stk. 1, som beskrevet i forhold 12.

Vedrørende spørgsmålet om de tiltaltes rolle i forhold 11-12:

T1, T2 og T4 har under hovedforhandlingen, i grundlovsforhøret og/eller til politirapport forklaret, at det var T, der var den mest aktive, men T1, T2 og T4 har i retten forklaret, at de selv deltog aktivt i volden mod B.

Det lægges som nævnt indledningsvis til grund, at alle de nævnte tiltalte har boet og opholdt sig på adresserne i gerningsperioden i de enkelte forhold. De har boet sammen og således ikke blot været på besøg. Det lægges efter bevisførelsen til grund, at alle de tiltalte i disse forhold har været til stede, og at de alle har deltaget i volden mod B. Ingen af de tiltalte har taget afstand fra den udøvede vold. Tværtimod har de alle deltaget i at opildne eller heppe på den eller dem, der udøvede vold mod B.

Det lægges efter bevisførelsen endvidere til grund, at ingen af de tiltalte har gjort noget for at hjælpe B. Alle de tiltalte i disse forhold har således vidst, hvad der foregik med hende, og retten lægger efter bevisførelsen, herunder det indtryk, som retten har fået af de tiltalte, til grund, at de alle var enige om det, der skete med B.

Endelig lægger retten efter bevisførelsen til grund, at de tiltalte har haft hver deres rolle i forbrydelserne mod B. T var ikke i huset hele tiden, og T1, T2 og T4 har forklaret, at T bad dem holde øje med B, når han ikke var i huset. Retten lægger herefter til grund, at T1, T2 og T4 agerede vagtposter, og at forbrydelserne mod B ikke uden disse tiltaltes hjælp kunne have stået på så længe.

T, T1, T2 og T4 er på denne baggrund skyldige i at have handlet i forening i forhold 11-12.

Forhold hvor T, T1, T2 og T3 er tiltalt i forening

Der er tale om forhold 13-14 og 16.

Vedrørende spørgsmålet om, hvad der bevismæssigt kan lægges til grund er sket i forhold 13-14 og 16:

Forhold 13

B har detaljeret, sikkert og troværdigt forklaret om de forskellige episoder på V-vej, der er nævnt i forhold 13, og om biomstændighederne herved. Hendes forklaring støttes af de tiltaltes forklaringer under hovedforhandlingen, i grundlovsforhøret og/eller til politirapport, af vidnerne F, H og Gs forklaringer og af de dokumenterede beskeder skrevet på toiletpapir af

B, mens hun boede på V-vej. Det er på denne baggrund bevist, at B blev udsat for vold som beskrevet i forhold 13.

Retten finder med samme begrundelse som anført vedrørende forhold 11, at den del af volden, der vedrører daglige slag, kvælertag og angreb med hunden C, skal henføres under straffelovens § 245, stk. 1.

For så vidt angår slag med en træpersienne, er der tale om slag med en genstand, der på baggrund af det dokumenterede foto må sidestilles med en kølle, og denne del af volden henføres derfor også under straffelovens § 245, stk. 1.

Forhold 14

2 voterende udtaler:

B har detaljeret, sikkert og troværdigt forklaret, at hun ikke kunne forlade stedet, og at hun en gang var blevet låst inde på toiletet i kælderen. Forklaringen støttes af de tiltaltes forklaringer under hovedforhandlingen, i grundlovsforhøret og/eller til politirapport, navnlig tiltalte T2s forklaring.

Uanset at det efter bevisførelsen må lægges til grund, at døren til huset på V-vej ikke var låst, har B under henvisning til de kummerlige forhold, som det er fundet bevist, at hun levede under, og den omfattende vold og deraf følgende frygt for yderligere vold ikke reelt haft mulighed for at forlade huset.

På den anførte baggrund finder vi det bevist, at B har været udsat for langvarig frihedsberøvelse, jf. straffelovens § 261, stk. 2, som beskrevet i forhold 14.

1 voterende udtaler:

Efter bevisførelsen finder jeg det ikke bevist, at B ikke kunne have forladt ejendommen, når T ikke var til stede, eller når hun luftede hunden C. Jeg finder det således ikke bevist, at B har været udsat for langvarig frihedsberøvelse som beskrevet i forhold 14.

Forhold 16

B har detaljeret, sikkert og troværdigt forklaret, hvordan hun blev udsat for de handlinger, der er beskrevet i forhold 16. Hvis ikke hun gjorde de pågældende ting, ville hun få flere tæsk. Hendes forklaring støttes af de tiltaltes forklaringer under hovedforhandlingen, i grundlovsforhøret og/eller til politirapport og af vidnerne Fs, og Gs forklaringer.

På den anførte baggrund er det bevist, at B blev udsat for ulovlig tvang, jf. straffelovens § 260, stk. 1, som beskrevet i forhold 16.

Vedrørende spørgsmålet om de tiltaltes rolle i forhold 13-14 og 16:

T1 og T2 har under hovedforhandlingen, i grundlovsforhøret og/eller til politirapport forklaret, at det var T, der var den mest aktive, men at de også selv deltog aktivt i volden mod B.

Det lægges som nævnt indledningsvis til grund, at alle de tiltalte i disse forhold har boet og opholdt sig på adresserne i gerningsperioden i de enkelte forhold, for T3s vedkommende dog i en kortere periode. De har boet sammen og således ikke blot været på besøg. Det lægges efter bevisførelsen til grund, at alle de tiltalte har været til stede, og at de alle - undtagen T3 - har deltaget i volden mod B. Ingen af de tiltalte har taget afstand fra den udøvede vold. Tværtimod har de alle, bortset fra T3, deltaget i at opildne eller heppe på den eller dem, der udøvede vold mod B.

Det lægges efter bevisførelsen endvidere til grund, at ingen af de tiltalte har gjort noget for at hjælpe B. Alle de tiltalte har således vidst, hvad der foregik med hende, og retten lægger efter bevisførelsen, herunder det indtryk, som retten har fået af de tiltalte, til grund, at de alle var enige om det, der skete med B.

Endelig lægger retten efter bevisførelsen til grund, at de tiltalte har haft hver deres rolle i forbrydelserne mod B. T var ikke i huset hele tiden, og T1 og T2 har forklaret, at T bad dem holde øje med B, når han ikke var i huset. Retten lægger herefter til grund, at T1 og T2 ud over at tage aktiv del i volden agerede vagtposter, og at forbrydelserne mod B ikke uden disse tiltaltes hjælp kunne have stået på så længe.

T, T1 og T2 er på denne baggrund skyldige i at have handlet i forening i forhold 13-14 og 16 med den bemærkning, at 1 voterende som nævnt ovenfor ikke har fundet det bevist, at B har været udsat for langvarig frihedsberøvelse (forhold 14).

Særligt vedrørende tiltalte T3

Det lægges efter bevisførelsen til grund, at T3 ikke selv har slået B, men at han har boet i huset på V-vej i ca. 10 dage, og at han har overværet, at B blev slået af de øvrige tiltalte i disse forhold, at hun kun fik lidt mad, at hun måtte sove på gulvet, at hun skulle opholde sig i gangen, at hun blev låst inde, og at hunden C angreb hende.

Det fremgår af T3s dokumenterede forklaringer i grundlovsforhøret og til politirapport, at han tidligere har besøgt de øvrige tiltalte på U-vej, og at B også var til stede der. Det fremgår endvidere af T3s dokumenterede forklaringer, at de øvrige tiltalte allerede på U-vej behandlede B dårligt, at de slog hende, og at de pudsede hunden på hende.

Som anført i Højesterets dom af 20. januar 2014, gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2014, side 1150, kan ansvar for medvirken til en forbrydelse som f.eks. vold pådrages ved passivitet i de særlige tilfælde, hvor der er grundlag for at sidestille passivitet med en aktiv medvirkenshandling. Hertil kræves normalt, at der er en særlig forbindelse mellem den passive person og det kriminelle hændelsesforløb, således at der med rimelighed kunne forventes en aktiv handling fra den pågældende, idet passiviteten ellers kan anses som udtryk for tilslutning til eller understøttelse af forbrydelsen.

Det kan efter bevisførelsen lægges til grund, at T3 - uanset at han vidste, hvordan de øvrige tiltalte behandlede B - valgte at flytte ind hos dem og at bo 10 dage i huset på V-vej. Det lægges efter bevisførelsen endvidere til grund, at T3 intet gjorde for at hjælpe B, at han ikke forlod huset, og at han var med til at holde øje med B, så hun ikke flygtede fra stedet.

Under disse omstændigheder finder retten, at T3 har pådraget sig et strafferetligt ansvar for medvirken til det, de øvrige tiltalte i disse forhold er fundet skyldige i at have begået mod B,

jf. straffelovens § 23, dog begrænset til den periode på 10 dage, hvor han boede i huset på V-vej, og som tiltalen imod ham angår. Det bemærkes i den forbindelse, at det efter bevisførelsen, herunder T3s dokumenterede forklaring til politirapport, er ubetænkeligt at lægge til grund, at den vold, frihedsberøvelse og ulovlige tvang, som tiltalen i forhold 13-14 og 16 angår, også har fundet sted i den periode på 10 dage, som tiltalen mod T3 vedrører.

Forhold 17

I overensstemmelse med anklagemyndighedens påstand frifindes T4 for den rejste tiltale i forhold 17.

T og T1 har erkendt sig skyldige i forhold 17. Tilståelserne støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at T og T1 er skyldige i forhold 17.

På baggrund af vidnet Ds forklaring sammenholdt med de dokumenterede fotos af huset før og efter de tiltaltes fraflytning og T1s forklaring er det bevist, at også T2 er skyldig i forhold 17.

Thi bestemmes:

Tiltalte T er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, § 216, stk. 1, nr. 1, § 261, stk. 1 og 2, § 260, stk. 1, § 266, § 123, § 288, stk. 1, nr. 1, og § 291, stk. 2.

Tiltalte T1 er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, § 260, stk. 1, § 261, stk. 2 og § 291, stk. 2.

Tiltalte T2 er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, § 260, stk. 1, § 261, stk. 2 og § 291, stk. 2.

Tiltalte T3 er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, § 261, stk. 2, og § 260, stk. 1, jf. § 23.

Tiltalte T4 er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, § 260, stk. 1, og § 261, stk. 2.

Sagen blev efter afsigelsen af skyldkendelsen udsat for så vidt angår de tiltalte T3 og T4, der skal mentalundersøges, og fremmet til dom for så vidt angår de tiltalte T, T1 og T2, der allerede er blevet mentalundersøgt.

Vedrørende strafudmålingen

Tiltalte T

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om forvaring, jf. straffelovens § 70, stk. 1 og 2.

T er fundet skyldig i flere tilfælde af voldtægt, vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter og mishandling, langvarig frihedsberøvelse, ulovlig tvang og røveri. Voldtægtsforholdene er begået over for 2 unge og meget sårbare kvinder, som T på gerningstidspunkterne var henholdsvis kærester med og havde et kærestelignende forhold til.

De forhold, som T er fundet skyldig i, opfylder kriminalitetskravet i henholdsvis straffelovens § 70, stk. 1, nr. 1, og § 70, stk. 2, nr. 1.

Det fremgår af forarbejderne til straffelovens § 70, stk. 2, at det "ikke (skal) være udelukket at idømme forvaring allerede første gang en person tiltales for grove seksualforbrydelser, hvis der efter oplysningerne om tiltaltes forhold er betydelig risiko for gentagelse, som bør forhindres". Disse bemærkninger må - som anført i Højesterets dom af 18. maj 2017, gengivet i Ugeskrift for retsvæsen 2017, side 2558 - forstås således, at det i sager, hvor den tiltalte ikke tidligere er dømt for en alvorlig seksualforbrydelse, må kræves, at de begåede forhold og oplysningerne om tiltaltes person i særlig høj grad giver grundlag for at antage, at der er risiko for gentagelse, som gør forvaring påkrævet.

Spørgsmålet er herefter, om det efter karakteren af de begåede forhold og oplysningerne om Ts person må antages, at han frembyder væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, og om anvendelse af forvaring i stedet for fængsel findes påkrævet for at forebygge denne fare, jf. straffelovens § 70, stk. 2, nr. 2 og 3.

Retslægerådet har udtalt, at T er omfattet af straffelovens § 69, men at der ikke kan peges på foranstaltninger efter samme lovs § 68, 2. pkt., som mere formålstjenelige end straf til imødegåelse af risikoen for ny kriminalitet. Retslægerådet har endvidere udtalt, at T udgør en både nærliggende og væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, og at anvendelse af forvaring i stedet for fængsel er påkrævet for at forebygge denne fare.

På baggrund af omfanget, karakteren og grovheden af de begåede forbrydelser, sammenholdt med oplysningerne om Ts person, herunder Retslægerådets udtalelse, finder retten, at betingelserne i straffelovens § 70, stk. 2, nr. 2 og 3, for at idømme forvaring også er opfyldt.

Der er herefter ikke anledning til at tage stilling til, om betingelserne for at idømme forvaring i medfør af straffelovens § 70, stk. 1, tillige er opfyldt.

T dømmes således til forvaring, jf. straffelovens § 245, stk. 1, § 216, stk. 1, nr. 1, § 261, stk. 1 og 2, § 260, stk. 1, § 266, § 123, § 288, stk. 1, nr. 1, og § 291, stk. 2, jf. § 70, stk. 2.

Tiltalte T1

Det fremgår af den retspsykiatriske erklæring, at T1 er omfattet af straffelovens § 69, men at der ikke kan peges på foranstaltninger efter samme lovs § 68, 2. pkt., som mere formålstjenelige end straf til imødegåelse af risikoen for ny kriminalitet.

Straffen fastsættes under hensyn til forholdenes karakter og omfang, herunder grovheden af forholdene, som T1 aktivt har deltaget i, til fængsel i 2 år, jf. straffelovens § 245, stk. 1, § 260, stk. 1, § 261, stk. 2 og § 291, stk. 2.

Tiltalte T2

T2 er som anført ovenfor fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, § 260, stk. 1, § 261, stk. 2 og § 291, stk. 2.

Retslægerådet har udtalt, at T2 er omfattet af straffelovens § 69, og at der er behov for fortsat psykiatrisk behandling samt personlig og social støtte.

I overensstemmelse med Retslægerådets anbefaling skal T2 som mere formålstjenelig foranstaltning end straf til imødegåelse af ny kriminalitet, jf. straffelovens § 68, 2. pkt., undergive sig ambulantly psykiatrisk behandling ved psykiatrisk afdeling med tilsyn af Kriminalforsorgen, således at Kriminalforsorgen sammen med overlægen kan træffe bestemmelse om indlæggelse.

Under hensyn til karakteren af de forhold, som T2 er fundet skyldig i, fastsættes der ingen længstetid for foranstaltningen, jf. straffelovens § 69 a, stk. 2.

Længstetiden for ophold i institution fastsættes til 1 år, jf. straffelovens § 69 a, stk. 1.

Vedrørende påstandene om tortgodtgørelse, svie- og smertegodtgørelse og erstatning

Under hensyn til karakteren af forhold 2 og karakteren af voldsudøvelsen, der endvidere har været af længere varighed, tages As krav om tortgodtgørelse efter retsformandens bestemmelse til følge med 60.000 kr.

Under hensyn til karakteren af forhold 9 og den meget grove voldsudøvelse, der endvidere har været af længere varighed og er begået af flere i forening, tages Bs krav om tortgodtgørelse efter retsformandens bestemmelse til følge med 120.000 kr. Efter det, der er lagt til grund om de tiltaltes roller i begivenhedsforløbet, skal tortgodtgørelsen alene betales af tiltalte T.

Bs erstatningskrav vedrørende tilbagebetaling af 166.400 kr. (forhold 10) tages efter retsformandens bestemmelse til følge som nedenfor bestemt.

Bs krav vedrørende svie- og smertegodtgørelse og erstatning for ødelagt tøj og ødelagte briller, er efter bevisførelsen tilstrækkeligt dokumenteret og tages efter retsformandens bestemmelse til følge som nedenfor bestemt. Det bemærkes, at der i forbindelse med afsigelse af dom vedrørende de tiltalte T3 og T4 vil blive taget stilling til, om de også skal hæfte solidarisk.

Ds erstatningskrav er ikke tilstrækkeligt dokumenteret og tages efter retsformandens bestemmelse ikke under påkendelse.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T dømmes til forvaring.

Tiltalte T1 straffes med fængsel i 2 år.

Tiltalte T2 skal undergive sig ambulantly psykiatrisk behandling ved psykiatrisk afdeling med tilsyn af Kriminalforsorgen, således at Kriminalforsorgen sammen med overlægen kan træffe bestemmelse om indlæggelse.

Der fastsættes ingen længstetid for foranstaltningen.

Længstetiden for ophold i institution er 1 år.

De tiltalte skal betale sagens omkostninger, der vedrører dem hver især.

Tiltalte T skal inden 14 dage til A betale 60.000 kr. med procesrente fra den 22. januar 2020.

Tiltalte T skal inden 14 dage til B betale 120.000 kr. med procesrente fra den 22. januar 2020.

Tiltalte T skal inden 14 dage til B betale 166.400 kr. med procesrente fra den 22. januar 2020.

De tiltalte T, T1 og T2 skal in solidum inden 14 dage til B betale 1.815 kr. med procesrente fra den 22. januar 2020.

/cand